

Schiller Instituttet

Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v. 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33, fax: 35 43 87 57
si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (2. samling)
PØU alm. del - Bilag 8
Offentligt

København den 30. november 2007

Til Det Politisk-Økonomiske Udvalg,

Schiller Instituttet søger hermed om foretræde for Det Politisk-Økonomiske Udvalg snarest muligt for at orientere udvalget om instituttets vurdering af alvoren ved den seneste tids rystelser i det internationale finanssystem. Den opståede likviditetskrise, og de mange finansielle institutioner der er i problemer, er tegn på en systemkrise. De danske finansielle institutioner og dansk økonomisk stabilitet er dermed også truet, og de rette beslutninger må træffes, hvis kaos skal undgås. En simpel fortsættelse af den nuværende politik er umulig og Schiller Instituttet foreslår derfor at etablere et nyt Bretton Woods-finanssystem.

Etableringen af et sådant nyt Bretton Woods-system vil sætte den nuværende finansstruktur under konkursbehandling, skabe økonomisk og finansiell stabilitet, og gøre det muligt at udstede langsigtede billige kreditter til infrastrukturprojekter og almen økonomisk genopbygning.

Vedlagt er følgende bilag:

1. Tale af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark om krisen i det internationale finanssystem set fra et dansk udgangspunkt den 24. oktober 2007
2. Lyndon LaRouches lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker.
3. Dækning af den internationale finanskrisen i Schiller Instituttets nyhedsbrev Prometheus fra september, oktober og november 2007.
4. International appel for indkaldelse af en ny Bretton Woods-konference.
5. "US and China," tale af Lyndon LaRouche i Los Angeles, USA, den 24. november 2007 om hans forslag for et 4-magtssamarbejde for at etablere et nyt stabil Bretton Woods-finanssystem.
6. Det kinesiske nyhedsbureau Xinhuas dækning af Lyndon LaRouches tale den 25. november 2007.
7. "Debt is not an asset", artikel fra Executive Intelligence Review, 7. september 2007, af John Hoefle.

Med venlig hilsen

Tom Gillesberg

Formand for Schiller Instituttet i Danmark

Tale af Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg skrevet til det planlagte foretræde for Folketingets Politisk-Økonomiske udvalg den 25. oktober 2007^[ii]

Goddag, jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

Tak fordi I ville modtage os [ii].

I de seneste tre måneder er verdens finanssystem blevet rystet i sin grundvold. Det tyske finansilsyn BAFIN har udtalt at man har været truet af den værste bankkrise siden 1932. I England stod kunderne i kø for at hæve deres penge i Northern Rock og kun en garanti af alle bankens indskud fra Bank of England forhindrede et sammenbrud af Northern Rock og et "run on the banks" i hele England. En række banker har allerede måtte lade livet, men det værste er stadig i vente. En stor del af verdens banker overlever netop nu ved konstante pengetransfusioner fra verdens centralbanker og i håbet om at krisen blæser over.

Hvis krisen blot var resultatet af den nedskrivning af de amerikanske subprime-lån og ophøret af "yen carry"-handlen, kunne den tænkes at forsvinde, men det står langt værre til. Den nuværende internationale kreditkrise er en AAA-krise, hvor tilliden til største og højest rangerede banker og finansinstitutioner er væk, fordi "subprime"-lånekrisen blot er en lille del af en gigantisk global spekulationsboble, der i løbet af de sidste 40 år har erstattet den fysiske økonomi. Der er skabt et gældsbjerg mange gange større end verdens samlede bruttonationalprodukt. Nu er ballet forbi og alle spørger sig, hvem der vælter først. Derfor er tilliden i det internationale bankmarked væk.

Indtil nu er banklukninger blevet midlertidigt udskudt gennem den medicin den tidligere amerikanske føderalbankchef Alan Greenspan siden 1987 brugte til at holde markederne glade: massive mængder af billig kredit. Men som den amerikanske økonom og tidligere demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche har forklaret det med sin pædagogiske model af den typiske kollapsfunktion, så er vi i en systemkrise, og centralbankerne vil blot med deres likviditetstilførsel udløse en hyperinflation lig den Weimar-Tyskland oplevede i 1923 - men denne gang på global skala. Inflationen kan allerede ses i de kraftigt stigende olie- og fødevarerpriser. Den gældsboble, der er blevet skabt i løbet af de seneste 40 år, er så gigantisk, at centralbankerne ikke kan redde den.

Det bliver derfor op til de forskellige landes politiske ledelser at beslutte, hvad der skal reddes og hvad der må falde. Som vi så det i 30'erne, efter den sidste store internationale bankkrise, var meget forskellige løsninger mulige. Franklin D. Roosevelt havde en løsningsmodel, der reddede de amerikanske boligejere, satte gang i produktionsapparatet gennem opbygning af store infrastrukturprojekter, og reddede

demokratiet i USA og internationalt. I Europa derimod, tog fascismen og nazismen over.

I ånden fra Roosevelt har Lyndon LaRouche foreslået en amerikansk hastelov^[iii] til at redde de millioner af boligejere, der ellers i løbet af de næste måneder ryger på tvangsauktion, og USA's pengeinstitutter, som behøves hvis økonomien fortsat skal hænge sammen. Red boligejerne og de normale banker, men ikke hedgefondene og alle de kreative finansielle instrumenter og den finansspekulation, der er skabt de senere år. Derefter må USA i gang med en New Deal, et nyt Bretton Woods-finanssystem^[iv] med fast vekslingskurser, og internationalt samarbejde om store infrastrukturprojekter som en tunnel under Beringstrædet og Den eurasiske Landbro.

I Danmark må vi også forberede os på at denne finansielle flodbølge, der er på vej og både internationale og nationale tiltag, der må sættes i værk. Internationalt kan kun et nyt Bretton Woods-finanssystem med indbyggede brandmure imod finansspekulation og kreditter til fysisk-økonomisk opbygning sørge for stabile rammer for fremtidig handel og økonomisk opbygning. Men samtidigt må vi også værne om de fungerende principper, vi har erhvervet, der yder os en hvis beskyttelse.

Fordi vi har beholdt den danske krone, holdt fast ved en strengere krav til udlån og har det helt specielle danske realkreditsystem, er tilliden blevet bevaret i den danske bankverden, da den forsvandt i resten af Europa og USA. Vi skal beholde kronen og det danske realkreditsystem og hurtigst muligt få afskaffet de nye SDO-lån. Samtidigt må man i samarbejde med nationalbanken fjerne unoder og dårlige vaner der eksponerer den danske finansverden mod internationale ulykker, som når danske banker bruger udenlandske datterselskaber til at omgå den danske kreditlovgivning.

Danmark er også truet af det forestående kollaps af den danske boligboble. Fremadstormende banker har ukritisk lånt penge ud til byggeprojekter, som dem i Ørestaden, med ringe sikkerhed. Boligejere med stigende friværdi er blevet overtalt til at optage investeringskreditter med "sikkerhed" i friværdien, der er blevet brugt til gearede finansinvesteringer og har været med til at pumpe en boble op på det danske aktiemarked. Med de internationale problemer parret med et faldende dansk boligmarked og et kraftigt fald på det danske aktiemarked, vil både en række dansk banker og hele vores økonomi blive hårdt ramt.

Vi bør derfor forberede en hurtig iværksættelse af en række påtrængende anlægsinvesteringer, der kan holde gang i den danske økonomi og begynde et nationaløkonomisk skifte væk fra en forbrugsdrevet økonomi, hvor servicejobs erstatter beskæftigelse i de produktive erhverv, som vi har set det i de senere år, til en investeringsbaseret økonomi, hvor investeringer i infrastruktur, produktion, og

videnskabeligt og teknologisk fremskridt skaber grundlaget for øget produktivitet og en højere levestandard for hele befolkningen.

Udover akutte motorvejs- og jernbaneinvesteringer vil disse anlægsinvesteringer inkludere bygningen af brugerbetalte broer over Femern Bælt, Kattegat og Helsingør-Helsingborg og statsligt betalt dansk magnettoget. Dette magnettoget vil ikke blot reducere rejsetiden mellem København og Århus til 25 minutter, men fuldt udbygget binde hele Danmark tættere sammen og kunne overtage en stor del af person- og godstransporten. Det danske net vil så blive en del af et internationalt net der ikke blot bringer os til Stockholm, Oslo, Hamborg og Berlin på under fem kvarter, men kan transportere personer og gods helt til Asien og Amerika.

Den krise vi står midt i, er ikke et bump på vejen, udløst af uheldige omstændigheder, men en systemkrise der kræver, at vi gør op med en række af de unoder, der er blevet alment accepteret i løbet af de sidste 40 år, og i stedet vender tilbage, til det der fungerede. Det er den påtrængende udfordring, vi står overfor i dag. Det ville derfor være en idé at følge i det italienske parlaments fodspor og invitere Lyndon LaRouche til Folketinget til at diskutere disse spørgsmål yderligere.

Tak for ordet.

.....

[i] Foretrædet blev aflyst pga. af udskrivelsen af folketingsvalg den 24. oktober

[ii] Ansøgning om foretræde for folketingets politisk-økonomisk udvalg

[iii] Lyndon LaRouches hastebudskab

Lyndon LaRouches

Lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker

Den. **22. august** fremlagde den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** et udkast til et lovforslag, der med **Franklin D. Roosevelts** politiske indgreb i **1930'erne** som forbillede, skal sikre, at USA både har et fungerede banksystem og en levedygtig realøkonomi på den anden side af det børskrak og den dybe krise, der vil ramme landet og den øvrige verden i løbet af efteråret. »*Lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker af 2007*«, hedder LaRouches udkast. De vigtigste punkter er følgende:

- 1. Kongressen** må etablere et nationalt kontor med ansvar for at anbringe landsdækkende og delstatslige banker under føderal beskyttelse, fastfryse alle eksisterende boliglån for den periode af måneder eller år, der er nødvendig for at justere priserne til et rimeligt niveau, omlægge eksisterende boliglån til en passende rente, og afskrive alle de kræftlignende spekulative gældsforpligtelser i form af værdipapirer med sikkerhed i fast ejendom, derivater og andre typer af pyramidespil, der har bragt banksystemet på bankerottens rand.
- 2.** I løbet af overgangsperioden skal alle tvangsauktioner fastfryses, så amerikanske familier kan beholde deres hjem. Månedlige betalinger, i princippet modsvarigheden til huslejebetaling, skal finde sted til de anviste banker, som kan bruge indbetalingerne som sikkerhed for normal udlånsvirksomhed, så der derigennem atter tilføres kapital til banksystemet. Disse overkommelige månedlige betalinger vil blive indregnet i nye boliglån, der afspejler en afvikling af boligboblen, og der fastsættes passende ejendomsværdivurderinger og reducerede faste renter på boliglånene. Det forventes at denne omvæltning på boligmarkedet vil tage adskillige år. I mellemtiden skal ingen boligejer blive sat ud af hans eller hendes ejendom, og de landsdækkende eller delstatslige banker skal være under beskyttelse, så de kan genoptage deres traditionelle funktioner, yde tjenester til lokalsamfundet og tilvejebringe kredit for investeringer i produktive industrier, landbrug, infrastruktur etc.
- 3.** Delstatsguvernører skal påtage sig de administrative forpligtelser ved at gennemføre programmet, inkl. »huslejevurderingerne« til de udvalgte banker, mens de nationale myndigheder tilvejebringer de nødvendige kreditter og den økonomiske sikkerhed for at sikre en succesrig overgang.

LaRouches politisk aktionskomité, **LPAC**, har arbejdet intensivt for at bringe lovudkastet ud til alle politiske kontorer i **Washington**. Og den umiddelbare reaktion fra både republikanere og demokrater har været ganske positiv. Men LaRouche har efterfølgende understreget, at det ikke er nok med ord, der skal handles. Hvis ikke Kongressen griber ind, her og nu, vil det amerikanske politiske lederskab blive kørt over af virkeligheden, og så kan det i øvrigt være aldeles lige meget, hvad man ellers vedtager af love og foranstaltninger.

Voksende opbakning til forslaget

LaRouches politiske aktionskomité LPAC (www.larouchepac.com) fortalte den 18. oktober på sin hjemmeside om den voksende støtte rundt om i USA til Lyndon LaRouches forslag om en Lov til beskyttelse af boligejere og banker, Homeowners and Bank Protection Act (HBPA).

Resolutioner til støtte for HBPA er indtil nu blevet fremsat i fem delstatsparlamerter (Florida, Illinois, Michigan, New Hampshire, og Pennsylvania), og er ved at blive fremsat i yderligere tre (Alabama, Missouri, and Tennessee). Derudover vokser antallet af underskrivere på en støtteerklæring til lovforslaget (se nedenfor).

I Pennsylvania har lovforslaget H.R.190 til støtte for lovforslaget, som blev fremsat af delstatskongresmedlemmet Harold James, nu 41 medunderskrivere.

I Michigan har kongresmedlemmet LaMar Lemmons II fra Detroit fremsat HBPA i kongressen. Hans søn, tidligere delstatskongresmedlem LaMar Lemmons III, fortalte på The LaRouche Show den 6. oktober, at der finder "enorme mængder af tvangsauktioner" sted, som bevirkede, at 21 kongresmedlemmer meldte sig som medforslagsstillere i timerne efter fremsættelsen. Lemmons har annonceret at han vil mødes med det nationale kongresmedlem John Conyers, som kommer fra hans kongresdistrikt og er formand for kongressen Juridiske Nævn, for at få ham til at fremsætte lovforslaget i Repræsentanternes Hus. Andre delstatspolitikere lægger på lignende måde pres på deres repræsentanter i Washington.

I andre delstater er følgende resolutioner for HBPA blevet fremsat: I Illinois har kongresmedlemmerne Annazette Collins og Chuck Jefferson fremsat H.R. 761; kongresmedlem Priscilla Taylor har fremsat H.M. 9D i Florida og i New Hampshire er en resolution blevet fremsat af kongresmedlemmerne Barbara French og Barbara Richardson. Der forberedes en resolution i Alabama af kongresmedlemmet Thomas Jackson og i Tennessee af kongresmedlem Joe Towns.

Delstatskongresmedlem Juanita Walton fra Missouri, som også er formand for National Women's Order of State Legislators (Den Nationale Forening af Kvindelige Delstatslovgivere), har fremsat forslaget i National Black Caucus of State Legislators (Den Nationale Forsamling af Sorte Delstatslovgivere) og har planer om at fremsætte det i den lokale kongres. Byrådet i Pontiac, Michigan, blev det første byråd til at vedtage resolutionen og resolutioner er fremsat eller vedtaget i dusinvis af byråd rundt om i landet.

Petition to Congress: Implement the Homeowner and Bank Protection Act of 2007

September 18, 2007 (LPAC)—The following petition from the Lyndon LaRouche Political Action Committee (LPAC) is being circulated across the United States by, and to, state and local elected officials, and to labor movement leaders, and other elected leaders, for presentation to the U.S. Congress. Emergency enactment of this bill is needed to erect a "firewall" to protect the life savings of American citizens, and to ensure that the hedge funds receive not one penny of bailout from the U.S. or any other government.

Currently, we are soliciting signatures and endorsements for this petition, from elected officials, labor leaders, and constituency group leaders, only. If you would like to endorse this petition, please send an email to, lpacpetition@gmail.com, include your full name and your organization (for identification purposes only.)

The onrushing financial crisis engulfing home mortgages, debt instruments of all types, and the banking system of the United States, threatens to set off an economic depression worse than the 1930s.

Millions of American citizens are threatened with foreclosure and loss of their homes over the upcoming months, according to studies released by RealtyTrac and Moody's Economy.com.

The hedge funds which spread this financial collapse among markets worldwide, by dominating speculation in all those markets, are now going bankrupt and demanding government bailout of their securities and derivatives. The nominal value of the derivatives based on mortgages alone is the size of the combined GDP of the nations of the world. The hedge funds, the mortgage-backed securities, the financial derivatives {can not} be bailed out.

This financial crisis is now threatening the integrity of both state and Federally chartered banks, as typified by the run on deposits of Northern Rock mortgage bank in Britain in September and Countrywide Financial in California during the month of August; and such a banking collapse would wipe out the life savings of American citizens, and drastically undermine the economic stability of our states and cities.

In a similar financial crisis in the 1930s, President Franklin D. Roosevelt intervened to protect banks and homeowners; for example in April 1933, he introduced legislation as a "declaration of national policy ... that the broad interests of the Nation require that special safeguards should be thrown around home ownership as a

guarantee of social and economic stability..." One month earlier, his Bank Holiday reorganized the nation's failing banks under Federal protection.

The principles of the Homeowners and Bank Protection Act of 2007, proposed by economist Lyndon H. LaRouche, Jr., meet this crisis. It requires emergency action that only the United States Congress has the capability to enact. This act includes the following provisions: (på dansk ovenfor)

1. Congress must establish a Federal agency to place the Federal and state chartered banks under protection, freezing all existing home mortgages for a period of however many months or years are required to adjust the values to fair prices, and restructure existing mortgages at appropriate interest rates. Further, this action would also write off all of the speculative debt obligations of mortgage-backed securities, derivatives, and other forms of Ponzi Schemes that have brought the banking system to the point of bankruptcy.
2. During the transitional period, all foreclosures shall be frozen, allowing American families to retain their homes. Monthly payments, the equivalent of rental payments, shall be made to designated banks, which can use the funds as collateral for normal lending practices, thus recapitalizing the banking systems. These affordable monthly payments will be factored into new mortgages, reflecting the deflating of the housing bubble, and the establishment of appropriate property valuations, and reduced fixed mortgage interest rates. This shakeout will take several years to achieve. In the interim period no homeowner shall be evicted from his or her property, and the Federal and state chartered banks shall be protected, so they can resume their traditional functions, serving local communities, and facilitating credit for investment in productive industries, agriculture, infrastructure, etc.
3. State governors shall assume the administrative responsibilities for implementing the program, including the "rental" assessments to designated banks, with the Federal government providing the necessary credits and guarantees to assure the successful transition.

I urge the Congress of the United States to pass legislation embodying these three principles immediately, as emergency legislation, halting a "tsunami" of foreclosures, keeping millions of American families in their homes to avert social chaos, and protecting chartered lending banks of the United States and the states.

Signers of the Homeowner and Bank Protection Act Petition

List is current as of: 10/21/07 08:03 EDT

Signers of the Petition

- Congressman Mervyn Dymally *; currently State Assemblyman; Los Angeles, Calif.
- Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon General of the United States; Little Rock, Ark.
- Congressman Andy Jacobs *; Indianapolis, Ind.
- Rosa Rosales, National President, League of Latin American Citizens; San. Antonio, Tex.

Current and Former State Elected Officials

Listed alphabetically by state, and alphabetically by name within each state:

Northeast/Mid-Atlantic:

- Councilman Charles Blango; New Haven, Conn.
- Sen. Eric Coleman; Hartford, Conn.
- Rep. Douglas McCrory; Hartford, Conn.
- Rep. Felipe Reinoso; Bridgeport, Conn.
- R. Jo Winch, Hartford City Council; Hartford, Conn.
- Erford Fowler, City Council; Newburyport, Mass.
- Councilman Jorge Gonzalez; City Council, Lawrence, Mass.
- Rep. Benjamin Swan; Springfield, Mass.
- Councilman Radhames Capellan; Prospect Park, N.J.
- Richard Forbes; Committeeman, Pohatcong Township; Pohatcong, N.J.
- Assemblyman Gordon Johnson; Englewood, N.J.
- Harry Apolito; County Legislator, 15th District, Niagara Falls, N.Y.

- Rep. Harold James; Philadelphia, Pa.
- Rep. Thaddaeus Kirkland; Chester, Pa.
- Rep. Ron Waters; Philadelphia, Pa.
- Councilman Miguel Luna; Providence, RI
- Councilman Nicholas Narducci; Providence, RI

Midwest:

- Rep. Annazette Collins; Chicago, Ill.
- Sen. Samuel Smith; E. Chicago, Ind.
- Rep. Oletha Faust-Goudeau; Wichita, Kan.
- Rep. Lee Gonzales; Flint Township, Mich.
- Rep. LaMar Lemmons II; Detroit, Mich.
- Rep. LaMar Lemmons III*; Detroit, Mich.
- Everett Seay, City Council; Pontiac, Mich.
- Bob Van Hee*, President of the City Council; Redwood Falls, Mn.
- Rep. Esther Haywood; St. Louis, Mo.
- Rep. Rodney Hubbard; St. Louis, Mo.
- Rep. Jamilah Nasheed; St. Louis, Mo.
- Rep. Terry Riley,* City Council; Kansas City, Mo.
- Rep. Charles Quincy Troupe,* Board of Aldermen; St. Louis, Mo.
- Rep. Juanita Walton; St. Louis, Mo.
- Sen. George W. Burrows*; Adams, Neb.
- Sen. John DeCamp*; Lincoln, Neb.
- Sen. Don Eret*; Dorchester, Neb.

- Rep. Catherine Barrett*; Cincinnati, Ohio
- Kevin Conwell, City Council; Cleveland, Ohio
- Rep. Annie Keys*; Cleveland, Ohio
- James Shealey, City Council; Akron, Ohio
- Robert White, City Council; Cleveland, Ohio
- Rep. Jim Bradford; Pine Ridge, S.D.
- Tribal Chairman Joseph Brings Plenty, Cheyenne River Sioux Tribe, Eagle Butte, S.D.
- Tribal Chairman Robert Cournoyer, Yankton Sioux Tribe; Marty, S.D.
- Rep. Clayton Halverson; Veblen, S.D.
- Sen. Frank Kloucek; Scotland, S.D.
- Rep. Gerald F. Lange*; Madison, S.D.
- Rep. Larry Lucas; Mission, S.D.
- Sen. Ryan Maher; Isabel, S.D.
- Rep. Eldon Nygaard; Vermillion, S.D.
- Sen. Dan Sutton, Flandreau, S.D.
- Sen. Theresa B. Two Bulls; Pine Ridge, S.D.
- Rep. Tom Van Norman; Eagle Butte, S.D.
- Rep. Christine Sinicki; Milwaukee, Wisc.

South:

- Rep. Yusuf Abdus-Salaam; Selma, Ala.
- Rep. Ronald Grantland; Hartselle, Ala.
- Rep. Thomas Jackson; Thomasville, Ala.
- Rep. Thad McClammy; Montgomery, Ala.

- Rep. Demetrius Newton; Speaker Pro-Tem; Birmingham, Ala.
- Rep. John Rogers; Birmingham, Ala.
- Rep. James Thomas; Selma, Ala.
- Rep. Nancy Blount; Marianna, Ar.
- Rep. Otis Davis; Earle, Ar.
- Rep. Janice Judy *; Ft. Smith, Ar.
- Rep. Priscilla Taylor; West Palm Beach, Fla.
- Rep. Bob Bryant; Garden City, Ga.
- Dock Davis, Democratic County Chair, Heard County; Franklin, Ga.
- Rep. Billy Mitchell; Stone Mountain, Ga.
- Rep. Howard Mosby; Atlanta, Ga.
- Rep. Earnest Williams; Stone Mountain, Ga.
- Dan Johnson, City Council; Louisville, Ky.
- Sen. Joey Pendleton; Hopkinsville, Ky.
- Mayor Jack Hammons; Winnsboro, La.
- Sen. Robert Kostelka; Monroe, La.
- Mayor Reggie Skains; Downsville, La.
- Rep. Earle Banks; Jackson, Miss.
- Rep. Credell Calhoun; Jackson, Miss.
- Jackie Washington, Business owner and NAACP activist; Biloxi, Miss.
- James Mitchell, City Council; Charlotte, N.C.
- Rep. Robert Brown; Charleston, S.C.
- Rep. Joe Towns; Memphis, Tenn.

- Supervisor James E. Clem; County Board, Loudoun County, Va.
- E. Martin Jewell, City Council member; Richmond, Va.

West:

- Quincy O'Neal, Vice-Chairman California State Democratic Party African-American Caucus; Los Angeles, Ca.
- Councilwoman Bonnie Pannell; Sacramento, CA
- Assemblyman Harvey Munsford, 6th District; Clark County, Nev.
- Sen. Joe Neal,* Las Vegas, Nev.
- Sen. Carlos Cisneros; Questa, N.M.
- John Wiley Price, Dallas County Commission; Dallas, Tex.

Labor Signers

- Scott Henning, Grievance Chairman and Trustee, United Steelworkers Local 8378; McMinnville, Ore.
- Bruce Hawley, President, Western Michigan Building Trades; Business Manager, Ironworkers Local 340; Grand Rapids, Mich.
- Gary Barnett, Chairman, UAW CAP Council Franklin County; Columbus, Ohio
- Mark Sweazy, President, UAW Local 969; Columbus, Ohio
- Kathy Jensen, Financial Secretary, UAW CAP Council Franklin County; Columbus, Ohio
- Frank Hettinger, Business Agent, Elevator Constructors Local 20; Louisville, Ky.
- Bob Gossman, Chairman, UAW Retirees Local 969, Columbus, Ohio
- John Jeffries, President, IAM Lodge 830; Louisville, Ky.
- Windell Gregory, Secretary-Treasurer, District Lodge 19 IAMAW; Paducah, Ky.
- Gordon Brown, Trustee, UAW CAP Council Franklin County; Columbus, Ohio

- Bob Breckinridge, Trustee UAW CAP Council Franklin County; Columbus, Ohio
- Lawrence Ryan, President, United Steelworkers Local 370; Ft. Smith, Ark.
- Charles Morton, Executive Director, Dayton Building and Construction Council; Dayton, Ohio
- Martin Sheets, Vice President, Local 1395 IBEW; Indianapolis, Ind.
- Rick Nye, President, UAW Local 2269; Columbus, Ohio
- Eugene Morey, President, UAW Local 849; Ypsilanti, Mich.
- Gary Perry, Chair, Franklin County Union Label Committee; Columbus, Ohio
- Michael Balls, Vice Chair, Saginaw County UAW CAP Committee; Trustee UAW Local 699; Board of Directors, Wanigas Credit Union; Saginaw, Mich.
- Van Collins, Uniserve Director, Michigan Educators Assn; Saginaw, Mich.
- David Campbell, Secretary-Treasurer, Area Local 480-481 APWU; Ferndale, Mich.
- Paul Shemanski, International Representative, IAM Michigan; Comstock Park, Mich.
- Frank Barkley, President, 12th District VA Council AFGE; Business Agent, Local 1061, AFGE; Van Nuys, Calif.
- James Berger, Business Manager, IBEW Local 309; Collinsville, Ill.
- Ismael Martinez, Recording Secretary, USWA Local 1482; Old Bridge, N.J.
- Adrian King, President, UAW Local 35; Hamtramck, Mich.
- Steve Green, President, USWA Local 1482; Old Bridge, N.J.
- Sue Daniel, Treasurer, Smith County Central Labor Council, former Vice President, Texas AFL-CIO; Frankston, Tex.
- Lawrence Oberding, Business Agent, Ironworkers Local 44; Cincinnati, Ohio
- Maurice Pulley, Executive Board, Local 1654 AFSCME; Milwaukee, Wisc.
- Bert Atkins, Chairman, Legislative Committee, IAM Local 837, St. Louis, Mo.
- Richard Downs, Vice President, Heat and Frost Insulators Local 18; Indianapolis, Ind.

- Shane Shook, President, AFSCME Local 3450; Des Moines, Iowa
- William Londrigan, State President, Kentucky AFL-CIO; Frankfort, Ky.
- Mark Thomas, Business Agent, Ironworkers Local 3; Pittsburgh, Pa.
- Douglas Kubic, Financial Secretary-Treasurer and Business Agent, ILA Local 815; Milwaukee, Wisc.
- John Jeffries, President, Local 830 IAM, Louisville, Ky.
- Jonathon Dooley, Vice President, Amalgamated Transit Union Local 1447; Louisville, Ky.
- Rhonda Rivers, Recording Secretary, ATU Local 1447; Louisville, Ky.
- Wanda Mitchell-Smith, Political Action Representative, AFSCME Council 62; Louisville, Ky.
- Paul Jacobs, Business Representative, Teamsters Local 379; Boston, Mass.
- Richard Womack, National Representative, AFL-CIO; Philadelphia, Pa.
- Kenneth Koch, President, IAM Lodge 681; Vice President Kentucky AFL-CIO; Louisville, Ky.
- Larry Johnson, President, IAM Lodge 1720; Mayfield, Ky.
- Ron Basham, Chief Steward, IAM Lodge 830; Louisville, Ky.
- Mary Garr, President, CWA Local 3310; Louisville, Ky.
- Jim Neubauer, Business Manager and Financial Secretary, IBEW Local 1377; Cleveland, Ohio
- S.L. Stephens, President, UAW Local 882; Hapeville, Ga.
- Jeff Monroe, UAW International Representative, General Dynamics Coordinator; Detroit, Mich.
- Donald Lawson, Labor lawyer and consultant; San Jose, Calif.
- Chris Holland, Apprentice Program Instructor and Former Executive Board, Ironworkers Local 416;
Norwalk, Calif.
- Kenneth Pifer, Business Representative, Local 312; Painters and Glaziers; Kalamazoo, Mich.
- Joe Joseph, Former President, UAW Local 1970; Dearborn, Mich.
- Ron Kohring, Business Rep., IBEW Local 1455; St. Louis, Mo.

- Billy Martin, President, CWA Local 4108; Saginaw, Mich.
- Robert E. Gray, Steward, National Assoc. of Letter Carriers, Branch 990; Rochester, New Hamp.
- William Alder, Chairman IAM Lodge 212, Executive Board District 19 IAM; Cumberland, Md.

*** Former elected official.**

Fra Prometheus, Schiller Instituttets månedlige nyhedsbrev

November 2007, årgang 19 nr. 11

ET VALG I FINANSKRISENS SKYGGE

Der er mange vigtige emner i valgkampen op til folketingsvalget den 13. november. Danmark er i forandring. Højt på listen står en national redningsplan for sygehus- og sundhedsvæsenet. Fem og tyve års stram ressourcestyling har slået fejl. Danmark er gledet ned i bunden af den europæiske rangstige, når det gælder sygdomsbehandling. Man skal langt ind i Østeuropa for at finde en kræftbehandling lige så ineffektiv, som den vi har herhjemme. Det skal der laves om på, og det er de fleste faktisk enige om. Men der har endnu ikke vist sig et flertal i Folketinget, der er villig til at afsætte de milliardbeløb, der skal til for at rette op på tingenes tilstand.

Fra sundhedsvæsenet kan man fortsætte huskelisten over politiske gøremål, der haster, til ældreplejen og folkeskolen. Man kan ikke have voksne gamle mennesker, der ligger med våde bleer i dagevis eller kun kommer i bad en gang om ugen. Og man kan ikke have børn og unge, der skal undervises med bøger fra før Berlinmurens fald, i lokaler hvor asbesten drysser fra loftet, og skimmelsvampen kryber op ad væggene. Danmark er et rigt land, og det skal også afspejles i den måde, hvorpå vi behandler de syge, de gamle og de unge. Derfor skal de nødvendige ressourcer sættes af til at højne standarden i den offentlige sektor. Og det er faktisk vigtigere end et skattestop.

Nu kommer vi så til det helt store 'MEN'. Alle disse indlysende hjemlige opgaver må og skal sættes i lyset af den internationale finanskrisen. Siden slutningen af juli har den internationale bankverden været lammet af en kreditkrise, der i omfang er uden sidestykke i moderne tid. Faktisk, skal man helt tilbage til Middelalderen for at finde et fortilfælde. Det var da de store florentinske bankhuse Bardi og Peruzzi brød sammen i årene 1343-46. De trak hele den europæiske civilisation med sig i faldet.

Og det kan ske igen. Det internationale finans- og betalingssystem er allerede gået op i sømmene. Den amerikanske dollar, verdensøkonomiens globale reservevaluta, er i frit fald. Klodens største banker og finansselskaber kæmper med tab og hensættelser af ufattelige proportioner. Ingen ved, hvem der knækker først, men vor tids Bardi og Peruzzi kan meget vel komme til at hedde Citigroup og Merrill Lynch.

Derfor bliver kandidaterne til folketingsvalget også nødt til at forholde sig til politiske indgreb overfor finanskrisen. Det er verdensøkonomien og civilisationen, der står på spil. Og det skal bringes op i valgkampen. Derfor har Schiller Instituttets Venner opstillet fire kandidater udenfor partierne: Tom Gillesberg i København, Feride Istogu Gillesberg i Københavns Omegn, Janus Kramer Møller i Østjylland og Hans Schultz i Nordjylland. Blandt deres fælles programpunkter er et nyt Bretton Woods-finanssystem og store infrastrukturprojekter til genopbygning af verdensøkonomien. Stem på dem!

VALG OG VIRKELIGHED

Den **25. oktober** skulle **Schiller Instituttets** formand, **Tom Gillesberg**, have haft foretræde for **Folketingets Politisk-økonomiske Udvalg**. Hensigten var at fremlægge en koncentreret oversigt over de seneste måneders dramatiske udvikling på de internationale finans- og kreditmarkeder, præsentere nogle af de forslag til politiske indgreb som den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** har fremlagt i **USA**, og som har fundet opbakning i flere delstatsforsamlinger og er genstand for en intens diskussion bag kulisserne i **Washington**, og endelig advare om, hvordan Danmark kunne blive ramt af finanssammenbrudet og hvilke tiltag, der kan iværksættes nationalt og internationalt i form af et nyt Bretton Woods.

Men den **24. oktober** udkrev **Anders Fogh Rasmussen** som bekendt valg, og da det automatisk opløser Folketinget, var der ikke længere noget udvalg, som Tom Gillesberg kunne få foretræde for. Det var en rigtig dårlig timing. Havde statsministeren ventet bare **24 timer**, ville i hvert fald medlemmerne af det Politisk-økonomiske Udvalg have været bedre klædt på til at bringe den finansielle og økonomiske virkelighed ind i valgkampen. Men sådan gik det altså ikke, og den første uge i valgkampen viste med sørgelig tydelighed, at det alene var op til de fire opstillede aktivister fra Schiller Instituttet (se side 3) at bringe det vigtige spørgsmål om finanskrisen og det truende globale økonomiske sammenbrud ind i debatterne op til det danske folketingsvalg.

Og krisen fortsætter med uformindsket styrke. Den **15. oktober** fremlagde den amerikanske investeringsbank **Goldman Sachs** sammen med verdens største bank, **Citigroup**, og **Bank of America** et forslag til de **30** største internationale banker om i fællesskab at etablere en gigantfond på **100 mia. dollars**, der kunne opsuge nogle af de usælgelige kreditinvesteringspapirer, som siden slutningen af **juli** har lammet de internationale kreditmarkeder. Planen fik fuld opbakning fra USA's finansminister **Henry Paulson**, men end ikke hans blå stempel kunne sælge ideen til den øvrige bankverden. Ved nærmere eftersyn viste det sig at være et primitivt forsøg på at sprede Citigroups potentielle tab på flere hænder. Og som Lyndon LaRouche påpegede, ville forslaget desuden have givet storbankerne en indirekte mulighed for at trække på **Den amerikanske Føderalbanks** seddelpresse. Det kunne have ledt direkte til en hyperinflation som i **Tyskland, 1923**.

Endelig var Goldman Sachs' plan helt ude af trit med virkeligheden rent størrelsesmæssigt. Ingen kender de nøjagtige tal for de tab, der ligger gemt i bankernes investeringsporteføljer som følge af sammenbruddet på det amerikanske boligmarked og det internationale kreditmarked. Men **100 mia.** er slet, slet ikke nok. Ifølge **Prometheus'** kilder i finansverdenen ligger de internationale bankers samlede værditab sandsynligvis oppe i nærheden af **2.400 mia. dollars**. Indtil videre har bankerne kun drypvist nedskrevet værdien af de kreditbeviser, der i øjeblikket er umulige at afsætte på markedet. Eneste undtagelse i hele den internationale bankverden har været **Jyske Bank**, der med offentliggørelsen af sit kvartalsregnskab den **18. oktober** ikke alene fremlagde kendte tab, men også åbent fortalte, hvilke kurser øvrige kreditinvesteringerne er bogført til.

Samme åbenhed ser man næppe hos de amerikanske storbanker, før årsregnskaberne skal fremlægges. Men så bliver det også sandhedens time. De eksterne revisorer vil kaste et særdeles kritisk øje på kreditbevisernes bogførte værdier. Og bankerne skal ikke regne med, at der bliver set gennem fingrene med urealistiske værdiansættelser. Det kunne man måske i »gamle dage«, men efter energiselskabet **Enrons** sammenbrud i **2001**, hvor revisionsgiganten **Arthur Andersen** blev trukket med i faldet, tør revisionssselskaberne næppe lege med. De vil også ende i fængsel, hvis regnskabet er manipuleret.

Den **1. november** fik man en lille forsmag på det, der venter til årsskiftet. Citigroup meddelte, at man må nedskrive værdien af bankens kreditinvesteringer med **6,5 mia. dollars**, og at man inden udgangen af året bliver nødt at afhænde aktiver for op mod **30 mia. dollars** for at styrke kassebalancen. Et par dage for inden havde verdens største investeringsselskab **Merrill Lynch** fyret sin administrerende direktør, **Stanley O'Neal**, og annonceret nedskrivninger på **8,4 mia. dollars**, og rygter ville vide, at det faktisk kunne være **10 mia. dollars**. Den schweiziske storbank **UBS** offentliggjorde nedskrivninger på **8 mia. dollars**, og samlet sluttede **oktober** måned med nedskrivninger og tab for **11** af verdens største banker og finansselskaber på **31,27 mia. dollars**. Ikke noget at sige til at bankaktierne styrtdykkede verden over. Ikke engang en hurtig likviditetsindsprøjtning fra Den amerikanske Føderalbank på hele **41 mia. dollars** kunne stabilisere markedet. **Dow Jones-aktieindekset** på **Wall Street** faldt med **2,6 procent**. Og så havde man endda lige fejret endnu en rentesækning fra Føderalbanken med pæne kursstigninger dagen forinden.

Men det kan meget vel være, at de helt store eksplosioner i bankverdenen og på aktiemarkederne slet ikke kan vente på det øvrige nytårsfyrværkeri. Bankaktiernes frie fald i de to første dage af **november** blev forstærket af rygter om, at det amerikanske finanstilsyn, **SEC**, har indledt en undersøgelse af Merrill Lynch. Ifølge finansavisen *The Wall Street Journal* har ledelsen ulovligt forsøgt at skjule investeringsbankens virkelige tab på kreditmarkedet ved at indgå hemmelige aftaler med hedgefonde om en udsættelse af afregninger. Er det rigtigt, er der en direkte parallel til sagen om Enron. Så hold på hat og briller.

Den **4. november** meddelte bestyrelsen i Citigroup, at bankens topchef, **Charles Prince**, var blevet fyret, og USA's fhv. finansminister **Robert Rubin** midlertidig vil overtage roret.

Den **30. oktober** meddelte **tre** af de forende banker i **Japan**, **Mitsubishi UFJ Financial Group**, **Sumitomo Trust** og **Shinsei Bank**, at de også øger hensættelserne på de amerikanske boligkreditter med flere **hundrede millioner dollars**, og herhjemme måtte forsikringsselskabet **Topdanmark** vinke farvel til **100 mio. kroner** i sit årsregnskab af samme årsag. Så den amerikanske boligkrise fortsætter med at sende chokbølger kloden rundt. Men den er ikke engang toppet endnu. Salget af både nye og gamle boliger styrtdykker, mere end **2. mio.** huse og lejligheder står tomme, og i **3. kvartal** rundede antallet af nye tvangsauktioner **635.000**. Forude venter over **en million** amerikanske familier, som for længst har stoppet betalingerne på deres terminer.

I **1932** etablerede præsident **Franklin D. Roosevelt** et offentligt ejet net af realkreditbanker, kaldet **Federal Home Loan Banks**, **FHLB**, der skulle sikre nødstedte familier en sidste respit, før de blev sat fra hus og hjem. Over de seneste måneder er **FMLB's** udlån eksploderet og er nu oppe på **1.150 mia. dollar**. Et stensikkert tegn på krisens enorme omfang. Men stik imod præsident Roosevelts hensigt med **FHLB** er hele **162 mia. dollars** også gået til at holde liv i spekulative realkreditselskaber som **Countrywide** og **Washington Mutual**. Og det er penge, de amerikanske skatteydere i sidste ende kan komme til at hæfte for.

Det samme er tilfældet i **Storbritannien**, hvor **Bank of England** indtil videre har pumpet **248 mia. kroner** i den kriseramte bank **Northern Rock** (for de penge kunne man her i **Danmark** få både en bro over **Kattegat** og et landsdækkende magnettoget *_red.*). Det er lige under **8.000 kroner** per britisk næse, som hele befolkningen nu hæfter for. Ved årets udgang ventes Bank of Englands udlån til **Northern Rock** at være svulmet op til godt **323 mia. kroner**. Men oven i hatten kommer ca. **215**

mia. kroner i statsgarantier, som Bank of England har måttet udstyre en stor del af Northern Rocks kreditbeholdning med.

I sammenligning med kriserne i USA og Storbritannien er de spæde prisfald på det danske boligmarked, vi har set indtil nu, næsten ikke værd at snakke om. Men det kan desværre ændre sig meget hurtigt. Den **31. oktober** skrev *Morgenavisen Jyllands-Posten*, at en kortlægning af flere end **600** større ejendomshandlere havde afsløret en pantebrevskarrusel, der har pumpet lån for **milliarder** uden sikkerhed i reelle værdier ud til en gruppe af ejendomsspekulanter. Ifølge professor **Hans Helge Bech Thomsen** fra **Aarhus Universitet**, står en række mellemstore banker og mange private investorer til store økonomiske øretæver, hvis ballonen revner.

Men en sådan dansk »subprimekrise« vil ikke kun ramme en lille håndfuld ejendomsspekulanter og banker. Ifølge *Prometheus'* kilder i finansverdenen har alle de danske banker haft travlt med at tilbyde deres kunder såkaldte investeringskreditter med sikkerhed i friværdien i deres boliger. Hovedstolen har banken så »gearet« **ti** eller **tyve** gange, så et lån på **1 mio. kroner** med et snuptag er blevet til en investering i aktie- eller obligationsmarkedet på **10** eller **20 mio. kroner**. På den måde er tusinder af danske boligejere blevet til tusinder af små private hedgefonde. Og det er opskriften på en gigantkatastrofe, hvis huspriserne bliver ved med at falde. Er friværdien pludselig væk, står man med en gæld til banken som hverken hus, bil, båd eller konens smykker kan dække.

Mens boligkrisen således banker på Danmarks dør, vokser spændingerne i verdensøkonomien med ildevarslende hast. Den amerikanske dollar, det internationale finans- og betalingssystemets reservevaluta, er i frit fald. Samtidig stiger priserne på råstoffer og fødevarer med raket fart. Mens dette nummer af *Prometheus* er på vej i trykken, har olieprisen rundet **96 dollars per tønde**, en stigning på **55 procent** alene i år. Kobber er steget med **21 procent** og hvede med **61 procent**. Guld koster nu **800 dollars per ounce**, en stigning siden nytår på **21 procent**.

Under en frokostkonference med diplomater i **Washington** den **31. oktober** understregede Lyndon LaRouche, at der ikke længere er nogen vej tilbage. Centralbankerne vil ikke være i stand til at trække de private banker ud af den nuværende kreditkrise. Hvis de fortsætter med panisk at pumpe ny likviditet ud i systemet, vil de blot skabe en global hyperinflation, der vil overgå alt, man så i **Tyskland i 1923**. Løbet er kørt. Det nuværende, dollarbaserede, finanssystem vil bryde sammen meget snart, uanset hvad man gør.

Derfor bliver regeringerne hver for sig og i fællesskab nødt til at fastfryse hele finanssystemet. Boligejerne og bankerne skal reddes fra sammenbrud. LaRouche henviste til det udkast til lovforslag, kaldet »*Homeowner and Bank Protection Act*«, *HBPA*, (se *Prometheus* sep. '07) som han selv har fremlagt i USA, som model for de indgreb alverdens regeringer må indstille sig på at gennemføre. Derudover må USA, sammen med **Rusland**, **Indien** og **Kina** tage initiativ til etableringen af et helt nyt finans- og betalingssystem, med forbillede i det system som præsident Franklin D. Roosevelt fik etableret ved den internationale regeringskonference i **Bretton Woods** i **1944**.

LaRouche advarede også om, at befolkningens frustrationer over politikernes inaktivitet overfor den økonomiske krise, i særdeleshed i USA, er ved at skabe en sprængfarlig politisk situation. Selv om det ikke burde være muligt, ligger den amerikanske befolknings tillid til politikere i Kongressen nu lavere end til den ellers historisk upopulære Bush-regering. Og det er med et **Demokratisk** flertal i begge kamre. Derfor kræver LaRouche, at flertalsleder **Nancy Pelosi** træder tilbage øjeblikkeligt.

Mens politikerne i **Washington** stadig vægrer sig ved at gribe ind overfor den dramatiske krise, vokser listen over delstatsforsamlinger, der støtter LaRouches lovforslag. Resolutioner, der opfordrer **Kongressen** til behandle og vedtage LaRouches lovforslag, er blevet vedtaget i de lovgivende forsamlinger, byråd eller lokale politiske råd i **Californien, Illinois, Michigan, Massachusetts**. Lignende resolutioner er blevet fremlagt i **Florida, Michigan, New Hampshire** og **Pennsylvania**, mens udkast til resolutioner er under formulering i **Alabama** og **Tennessee** og **Missouri**.

Flash: Netop som *Prometheus* var på vej i trykken kom meldingen om at den amerikanske bilgigant **General Motor Corp.** pga. af udskudte skattebetalinger havde et underskud i **3. kvartal** på hele **39 mia. dollars!**

Oktober 2007, årgang 19 nr. 10:

HYPERINFLATION ELLER SUND FORNUFT

Så er det atter oktober. Ikke just finansverdenens favoritmåned. I 1929 forsvandt bunden pludseligt under aktiemarkedet på Wall Street i de sidste otte dage af denne skæbnesvangre måned. Kurserne styrtdykkede. Millionformuer forsvandt som dug for solen. Banker gik konkurs, fabrikker lukkede. Forude ventede den dybeste økonomiske depression i moderne tid. Det samme gjorde nogle af verdenshistoriens mest dramatiske begivenheder.

I oktober 1987 var den så gal igen. Mandag den 19. oplevede Wall Street det største kursdyk i historien. Mere end dobbelt så stort som det, der indledte depressionen i 1929. Verdensøkonomien var rystet i sin grundvold. Men så trådte den nyudnævnte formand for Den amerikanske Føderalbank ind på scenen. Lidt for tid, faktisk. For han var slet ikke startet i sit nye job endnu. Men han havde det, alle sukkede efter. Mirakelmidlet, der kunne redde verden fra en ny depression. Og det var såre simpelt: Milliarder af dollars! Ned med udlånsrenten og op med bankernes og finansselskabernes adgang til føderalbankens pengetank og trykkemaskine. Det »virkede«. Aktiekurserne steg, og den efterfølgende økonomiske krise var ikke værd at skrive hjem om.

Nu er der så gået tyve år. Og Alan Greenspans mirakelkur har været i brug mange gange siden. Der var krisen i Japan, det økonomiske sammenbrud i Mexico, nedturen i Brasilien, finanskrisen i Asien, statsbankerotten i Rusland og boblen på IT-markedet. Hver gang truede aktiemarkederne med at gå i sort. Og hver gang trådte Greenspan til med sin velkendte mirakelkur. En for en blev kriserne slukket med spandevise af dollars. Spand for spand blev verdens største finansboble pumpet op. Boblen voksede og krøb til sidst ind på det amerikanske boligmarked, hvor den endelig brast i efteråret 2006.

I dag skriger Wall Street så igen efter mere af Greenspans medicin. Føderalbankens nye formand, Ben Bernanke, har allerede forbarmet sig og serveret den første lunkne sutteflaske med rentesænkning og kreditlempelse. Det samme har verdens øvrige centralbanker. Men bivirkningerne fra tyve års misbrug er langt om længe ved at slå igennem. Priser på råstoffer og fødevarer skyder i vejret med raket fart. Leveomkostningerne stiger overalt på kloden. Den

globale inflation har holdt sit indtog. Fodrer man Wall Street med flere milliarder venter en altødelæggende hyperinflation lige om hjørnet.

Derfor haster det med at få Greenspans medicin erstattet med sund økonomisk fornuft. Eneste udvej er et politisk indgreb. Og et sådant har Lyndon LaRouche allerede udarbejdet. En lov om beskyttelse af banker og boligejere, helt i præsident Franklin D. Roosevelts ånd. Den må vedtages hurtigst muligt. Ellers bliver finanskrisen til den dybeste økonomiske krise i menneskehedens historie.

FINANSKRISEN FORTSÆTTER

Den **13. september** bekendtgjorde den britiske centralbank, **Bank of England**, at man ville stille de nødvendige kreditter til rådighed til at sikre, at den kriseramte storbank, **Northern Rock**, ville forblive solvent. Meddelelsen var naturligvis ment som en beroligelse for alle kreditorer og indskydere, men i første omgang blev den opfattet som det stik modsatte: Kreditkrisen i den internationale bankverden er åbenbart langt værre end bankerne er villige til at indrømme. Fredag den **14. september** kunne alverdens tv-kanaler så vise billeder, som ellers kun hører hjemme i historiebøgernes illustrationer fra depressionen i **1930'erne**: Tusinder af nervøse bankkunder, der stod i kø foran Northern Rocks filialer for at trække deres sparepenge ud af banken.

Bank of Englands panikindgreb for at redde Northern Rock repræsenterede et faseskifte i den kreditkrise, der har lammet den internationale bankverden siden midten af **juli** måned. Den britiske centralbankchef, **Mervyn King**, havde kun få dage tidligere klart signaleret sin foragt overfor **Den europæiske Centralbank, ECB, Den amerikanske Føderalbank** og alle centralbankerne i **Asien**, der allerede i midten af **august** åbnede for pengesluserne og stillede kreditlinjer med flere hundrede milliarder dollar til rådighed for bankerne for at forhindre en bølge af bankkrak. Bank of England, med Mervyn King i spidsen, mente, at man skulle lade kapitalismens ypperste princip gælde og lade falde, hvad ikke kan stå. Den sang nynnede chefen for Den amerikanske Føderalbank, **Ben Bernanke**, også forsigtigt med på, for han nægtede at sænke diskontoen for at redde de amerikanske banker. Men kapitalismens nationalhymne sluttede brat den **13. september**, da Mervyn King åbnede for pengekasen for at redde Northern Rock. Den **17. september** fulgte Bank of England så i de øvrige centralbankers fodspor og åbnede for kreditlinjerne til alle de britiske banker, og den **19. september** sænkede Ben Bernanke Den amerikanske Føderalbanks udlånsrente med **0,5 procent**. Signalet var til at forstå: Alverdens centralbanker står klar ved seddelpressen, hvis bankerne kommer i knibe, uanset hvor uansvarligt de end måtte have opført sig.

Følgevirkningerne lod ikke vente på sig. Selv om alle de internationale storbanker har stået i kø for at fremlægge det ene regnskab værre end det andet, er alverdens aktiebørser steget til nye rekordhøjder. Det er jo ligegyldigt, hvor dårligt bankerne har det, for de bliver jo alligevel reddet af centralbankerne, ikke sandt? Den **26. september** fandt **Skandinaviens** næststørste bank, **Danske Bank**, det opportunt at fortælle omverdenen, at man uden for regnskaberne har små **61 mia. kroner** i klemme hos de amerikanske realkreditselskaber, heriblandt kriseramte **Countrywide**, i form af en vifte af »særlige investeringsinstrumenter«, kaldet **SIV'er**. Som vi forklarede i **august**-nummeret af **Prometheus**, fungerer nogle af disse SIV'er som skjulte kassekreditter, det bare aldrig har været

meningen, at realkreditselskaberne skulle trække på. **ABCP'er** kaldes disse særlige trækingsrettigheder, og Danske Bank har allerede måttet punge ud med over **14 mia. kroner**. Ifølge den globale investeringsbank **Morgan Stanley** risikrer Danske Bank at miste op mod **ti procent** af de udlånte penge. Altså i nærheden af **1,5 mia. kroner**. Men Morgan Stanleys evne til at vurdere sin egen risikoeksponering har vist sig at være ganske ringe, så Danske Bank kan sagtens stå til at tabe langt mere.

I den første uge af **oktober** meddelte fem af verdens største banker og investeringsselskaber, **Citygroup, UBS, Deutsche Bank, Merrill Lynch** og **Washington Mutual**, at de tilsammen har afskrevet **18 mia. dollars** i tab i årets tredje kvartal. Samtidig faldt antallet af verserende bolighandler i USA med **6,5 procent i august** til det laveste niveau siden opgørelsen blev påbegyndt i **2001**, alt imens bølgen af tvangsauktioner vokser til katastrofestørrelse i alle de amerikanske delstater. Alle disse »gode« nyheder fejrede investorerne på **Wall Street** med at sende **Dow Jones-indekset** over rekordhøje **14.000** hele to gange på en uge. Den **5. oktober** meddelte det amerikanske arbejdsministerium, at der ikke alene var blevet skabt **110.000** nye arbejdspladser i USA i **september**, men at man havde fundet et stort antal oversete nye arbejdspladser fra **august** måned, så der ikke var et fald på **4.000** arbejdspladser, som tidligere rapporteret, men en stigning på **89.000**. At der skal mindst **120.000** nye arbejdspladser til hver eneste måned for at forhindre en stigning i den amerikanske arbejdsløshed kunne ikke lægge en dæmper på feststemningen på aktiemarkederne.

Men **City of Londons** hovedorgan, *The Financial Times*, fandt det nødvendigt at mane til besindighed i en lederkommentar på internettet den **5. oktober**. Det kan godt være, at man trækker vejret lidt lettere efter bedre end forventede amerikanske jobtal og en uge uden nye bankkriser, men det piber stadig gevaldigt fra lungerne, skrev avisen. Og *Prometheus'* egne kilder i finansverdenen advarer om, at bag facaden med jubeloptimistiske aktiebørser, fortsætter krisen med uformindsket styrke. Kreditmarkederne ligger stadig i koma trods to måneders massive indskud af frisk kapital fra centralbankerne. Og krisen vender fortsat den tunge ende opad, dvs. at det er de største og mest velrenommerede banker og finansselskaber, der er hårdest ramte. Det er en »**AAA-krise**«. Alle de bedste banker og investeringsselskaber med den allerbedste kreditvurdering, AAA, sidder med over **1.500 mia. dollars** i gældsbeviser og investeringsinstrumenter, der ligeledes havde fået den allerbedste risikovurdering, AAA, men som lige nu ikke er en rød reje værd. De finansielle tilsynsmyndigheder i **Tyskland** og **Kina** har i øvrigt bedt det amerikanske finanstillsyn, **SEC**, forklare, hvordan det kan gå til.

Prometheus' finansskilder påpeger desuden, at de seneste ugers dramatiske fald i dollarkursen allerede har skabt alvorlige spændinger i verdensøkonomien. De eksportafhængige økonomier i **Europa** er sat under et enormt pres, men så længe Den amerikanske Føderalbank pumper likvide midler ud i markedet for at redde de amerikanske banker, kan den europæiske centralbank, ECB, ikke intervenere og opsuge dollars, som den normalt ville gøre for at stabilisere kursen mellem dollars og euro. Derfor er Europa på vej ned i et meget dybt økonomisk hul.

Omvendt skulle den faldende dollar, i hvert fald på papiret, være godt for den amerikanske økonomi. Det styrker eksporten og kan dermed rette op på USA's gigantiske betalingsbalanceunderskud. Men samtidig udhuler kursfaldet værdien af de godt **3.000 mia. dollars** i amerikanske statsobligationer, der ligger i Europa og Asien. Tvinges **Japan, Kina** og Europa til at sælge ud af deres enorme beholdninger af amerikanske statsobligationer, vil USA blive ramt af galopperende rentestigninger. Og så eksploderer kedlen for alvor.

Så med et kreditmarked i koma, trods massive kapitalindsud og hastigt stigende verdensøkonomiske spændinger, er centralbankerne godt i gang med at bevise, at der ikke findes nogen traditionel monetaristisk løsning på den igangværende systemkrise. Fortsætter de med at pumpe penge ind i banksystemet, ender de med at skabe en global version af den altødelæggende hyperinflation, der ramte Tyskland i 1923. Og den katastrofe er uhyggeligt tæt på, advarer *Prometheus'* kilder i finansverdenen.

Derfor er der et akut behov for politiske indgreb. Den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** fremlagde allerede den **22. august** et detaljeret udkast til et lovforslag, der med præsident **Franklin D. Roosevelts** kriselovgivning i 1930'erne som forbillede, skal redde de amerikanske lokalbanker fra konkurs og samtidig redde de millioner af amerikanske familier, der netop nu er truet af tvangsauktion, fra at gå fra hus og hjem (se også *Prometheus*, sep. '07). En sådan lovgivning er det det eneste, der kan sætte en effektiv stopper for krisen på kreditmarkederne. Og det haster. **Oktober** måned har en uhyggelig tradition for børskrak og bankkriser.

Desværre er både demokrater og republikanere i **Den amerikanske Kongres** mere optaget af at positionere sig selv til det kommende præsident- og kongresvalg end at beskytte den amerikanske befolkning mod den krise, der allerede er i gang med at rive den amerikanske økonomi op med rode. Derfor har LaRouche og hans politiske aktionskomité **LPAC** taget hans lovudkast ud til vælgerne i kongresmedlemmernes valgdistrikter. Og her er der stor støtte, også fra lokalpolitikere. Både i **Michigan** og **Pennsylvania** har delstatssenaterne vedtaget resolutioner, der opfordrer Kongressen til at vedtage LaRouches lovforslag. Se fortsættelsen på www.larouchepac.com, hvor der er løbende nyheder og en webcast med LaRouche **10. oktober kl. 19:00**.

Fra *Prometheus* september 2007, årgang 19 nr. 9

»HOUSTON, VI HAR ET PROBLEM«

Midt ude i det tomme rum, tre hundrede tusinde kilometer fra Jorden, eksploderede den ene ilttank ombord på Apollo 13 pludseligt med et brag. Rumskibet rystede, og en advarselsslampe begyndte at blinke. Styrmand Jack Swigert rapporterede lakonisk over radioen: »Houston, vi har et problem«. Det var sandt for dyden ingen overdrivelse. De næste fem dage fulgte en hel verden i åndeløs spænding de tre astronauters heroiske kamp for at nå sikkert tilbage til Jorden. Det var i foråret 1970. Mange kan stadig huske det, yngre generationer har set det på film.

Lige her og nu sidder bankfolk rundt om på kloden med omkring tre tusinde milliarder dollars i gældsbaseerede investeringsinstrumenter, som ingen kender værdien af. Boblen på det amerikanske boligmarked slog hul i de internationale kreditmarkeder, da den brast. Og skuderne er langt større, end de fleste havde forestillet sig. Selv om centralbankerne i USA, Europa og Asien har pumpet milliarder af dollars ind i markederne, siver tilliden stadig ud af banksystemet. Og genoprettes den ikke meget snart, bryder hele finanssystemet sammen. Det drejer sig om dage eller uger.

Astronauterne ombord på Apollo 13 måtte vinke farvel til deres livsdrøm om at sætte en fod på Månen. Med de reddede livet. Det samme gælder for bankerne i dag. De bliver nødt til at give slip på det vilde spekulationscirkus, de har rodet sig ud i. De bliver nødt til at lukke hedgefondene og afvikle det oppustede kriseramte kreditmarked. De bliver nødt til at vende tilbage til det, de er sat i verden for: At servicere det øvrige erhvervsliv med kapital og kreditter. Til gengæld får de så lov til at overleve.

Den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche har fremlagt et udkast til et lovforslag, der skal redde millioner af amerikanske husejere fra tvangsauktion og hundrede af banker og sparekasser fra konkurs. Det forslag må og skal Den amerikanske Kongres behandle hurtigst muligt. For finanssystemet vil bryde sammen. Sandsynligvis allerede i oktober. Og så skal almindelige menneskers tilværelse og samfundsøkonomien beskyttes.

Krisen vil også ramme Danmark. Hundrede tusinder af boligejere vil komme i alvorlig klemme. De skal også beskyttes. Første skridt må være at tage livet af den gøgeunge, som Danske Bank fik placeret i det danske boligmarked, kaldet SDO-lån. Herefter skal verdens bedste realkreditsystem genetableres i sin oprindelige skikkelse. Så står vi godt rustet til at håndtere boligkrisen. Dernæst er det vigtigt, at vi fastholder tempoet i den danske infrastrukturophugning. Det vil være den allerbedste forsikring mod en langvarig økonomisk nedtur. Derfor skal vi have en bro over Kattegat og en direkte magnetogsforbindelse mellem København, Århus og Aalborg. Læs mere i Schiller Instituttets nye kampagneavis.

FINANSYSTEMET I RESPIRATOR

Den 5. september samledes direktørerne for de største banker i **City of London** til deres månedlige møde med den britiske centralbank, **Bank of England**. Men ifølge avisen *The Financial Times* var stemningen slet ikke som den plejer. Forud for mødet fortalte bestyrelsesformanden for investeringsbanken **Barclays Capital**, **Hans Jörg Rudloff**, en forsamling af russiske erhvervsledere i **Moskva**, at finansmarkederne er blevet ramt af et alvorligt »hertetilfælde« hen over sommeren og nu befinder sig i en særdeles kritisk tilstand.

Ifølge direktør Rudloff vil de næste fire til seks uger blive altafgørende. Efter sammenbruddet af boblen på det amerikanske boligmarkedet er tilliden forsvundet fra det globale marked for handel med gældspapirer. Over hele verden sidder banker, pensionskasser og investeringsselskaber med over **3.000 milliarder dollars** i forskellige former for investeringsinstrumenter, der alle har det tilfældes, at de i virkeligheden blot er »moderne« pantebreve, og at ingen i øjeblikket vil eje eller have dem. De mest almindelige går under navne som »kreditbaseret obligation«, **CDO**, »aktivbaseret kommercielt værdipapir«, **ABCP** og **ABS**, eller den mere brede fællesbetegnelse »særlige investeringsinstrumenter«, **SIV**. Markedet for disse gældspapirer er gået fuldstændig i stå. Der er ingen, der køber. Derfor kender bankerne heller ikke værdien af de investeringsinstrumenter, de selv ligger inde med. Og for rigtig mange finansselskaber betyder det, at de i virkeligheden ikke ved, om de er solvente eller ej. Hans Jörg Rudloff udtrykte det således: »Det store spørgsmål er, om vi er i stand til at fastsætte et nyt prisniveau for disse værdipapirer. Hvis ikke, vil patienten dø!«

Og det ser rigtigt sort ud. Trods flere uger med daglige milliard-indsprøjtninger af frisk kapital fra **Den amerikanske Føderalbank**, **Den europæiske Centralbank** og centralbankerne over hele **Asien** er tilliden i finanssystemet ikke blevet genoprettet. Den **4. september** sprang interbankrenten i London, også kaldet **Libor-renten**, som de mest solide storbanker skal betale, når de låner hos hinanden, et fuldt procentpoint over Bank of Englands almindelige diskonto. Det var første gang siden finanskrisen i **efteråret 1998**. Et meget alvorligt tegn.

Imens finanssystemet således gisper efter vejret i en respirator, der hurtigt er ved at løbe tør for strøm, går hverdagen videre for de fleste mennesker rundt om i verden. Så længe det varer! I de kommende uger vil millioner af amerikanske familier blive konfronteret med afdrag på deres huslån, de ganske enkelt ikke har penge til. Det samme vil være tilfældet i **Storbritannien**. I **Tyskland** har alle de gamle halvoffentlige delstatsbanker haft fingrene dybt ned i kagedåsen med dårlige amerikanske huslån, de såkaldt »subprime-lån«. Det kan komme til at koste de tyske skatteydere dyrt. I **Sachsen** måtte man i begyndelsen af september ophæve grundloven midlertidigt for i hast at sælge **Sachsen Landesbank** til en anden delstatsbank, **LBBW**, i **Baden Württemberg**. Et alvorligt europæisk bankkrak blev afværget i sidste øjeblik.

Herhjemme vågner et voksende antal danske familier op til det faktum, at de sidder med et boliglån, der overstiger husets eller lejlighedens salgsværdi. Og kigger de efter i opgørelsen fra pensionsselskabet, vil de se, at de seneste måneders finansuro allerede har kostet på bundlinjen.

Men den store illusion - at økonomierne i **USA** og **Europa** nok skal klare sig på trods af sammenbruddet af boligboblen og krisen i finanssektoren - er nu så småt ved at briste. Den **7. september** viste den seneste opgørelse over det amerikanske arbejdsmarked, at USA ikke som ventet havde fået **100.000** nye arbejdspladser hen over sommeren, men i stedet mistet netto **4.000** i industrien og byggesektoren. Det var første alvorlige tegn på, at boligkrisen er ved at sætte sine spor i den øvrige amerikanske økonomi. Samme dag meddelte USA' største private realkreditselskab, **Countrywide Financial**, at man vil fyre **12.000** medarbejdere. Det sendte **Wall Street** og verdens øvrige aktiemarkeder på en ny gevaldig rutsjetur. En forsmag på det der er i vente, hvis ikke der meget snart gribes ind.

(Se bilag 1 med LaRouches lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker)

LAROUCHES TALE TIL NATIONEN

Den **1. september** genoplivede **Lyndon LaRouche** en af præsident **Franklin D. Roosevelts** berømte traditioner, hans radiotransmitterede taler til den amerikanske befolkning, de såkaldte »**Fireside Chats**«, »Samtaler ved Kaminen«. Men LaRouche gjorde det i moderne form. Hans tale til den amerikanske befolkning blev lagt direkte ud på internettet, hvor den stadig kan høres på **www.larouchepac.com**

»Dette er Lyndon LaRouche, der taler. Vi står overfor den største globale økonomiske krise, menneskeheden har kendt i århundreder. Den overgår alt, vi oplevede i tiden umiddelbart efter **1. Verdenskrig**, inklusive depressionen i **30'erne** - men vi kan håndtere det.

Problemet her og nu er, at [den manglende handling fra] **USA's** præsident - det embede, der burde have udvist lederskab i forberedelserne af et forsvar for nationen imod den værste depression i mands minde, som nu står for døren - tvinger os til at tage særlige foranstaltninger og andre tiltag

gennem andre organer for at beskytte den amerikanske befolkning indtil det tidspunkt, hvor vi kan få den reform gennemført, der er påkrævet for at komme sikkert gennem dette.

Vores første prioritet må være at redde USA fra at blive ødelagt, og det er der en reel fare for sker, med det der nu er på vej. *Dette er det største finansielle sammenbrud*, vi har set i vor tids historie - i min tid og i jeres tid - og det er af samme type, som det der ramte **Tyskland i 1923**.

Ikke desto mindre er det et problem, vi kan håndtere. Det kræver, at **Kongressen** mobiliseres til at iværksætte tiltag, der svarer til oprettelsen af en brandmur, der skal beskytte de vitale dele af vores økonomi og vor befolknings ve og vel. Det kan lade sig gøre. Det skal blot vedtages af Kongressen inden udgangen af **september**.

Der er en vis åbenhed overfor ideen om at gøre noget ved problemet, og den vokser og spreder sig nu i Kongressen og andre steder. Rent faktisk.

Jeg har skrevet et idé-udkast til et lovforslag, som vil fungere. Jeg har foreslået en national lovgivning, der kan iværksættes umiddelbart, og som må vedtages allerede i løbet af september måned, fordi **oktober måned er utrolig farlig**: *Vi tør ikke foreslå noget, der ligger udover den første del af september. Der må handles i begge Kongressens kamre allerede i september, og der skal hastevedtages en lovgivning*, der har tilstrækkelig støtte fra både republikanere og demokrater begge steder, til at kunne modstå et veto fra præsidenten - en veto-sikker lov.

Hvis vi gør sådan, kan det godt være, at vi bliver ramt af en depression i oktober, som vil være langt værre end den i **1929-1933**. Men - beskytter vi vore banker, selv hvis de går ned, og beskytter vi vore boligejere, så ingen af dem bliver sat på gaden pga. krisen, så kan vi i løbet af oktober og efterfølgende få løst problemerne og sætte en almen økonomisk genrejsning i gang. Vi må mobilisere, for at få det gjort.

Der er nu mange, der kommer op med forslag til reformer og lovgivning. Det meste af det, jeg har set, er noget totalt ubrugeligt skrammel. Det mest tossede er kommet fra USA's præsident selv, med det han har foreslået. Vi taler om millioner, der vil miste deres boliger *her og nu*.

For at forstå dette, må man først erkende, at der har været et sammenbrud, som de fleste af jer burde have lagt mærke til ved blot at se jer omkring i jeres byer og næromgivelser. Vores industri og landbrug er blevet ødelagt. Ok, der bliver måske dyrket lidt her og der, men vi har ikke mange landmænd tilbage. Vores befolkning, som det er tilfældet med sammenbruddet af bilindustrien, har mistet evnen til, ikke blot at producere varer, men også til at tilvejebringe grundlaget for en hæderlig levestandard for menneskene i delstater som **Michigan, Ohio, Indiana** osv. Og det er typisk for det, der er sket i verden som helhed. Det er vores problem.

Vi kan løse det, men vi bliver nødt til at stå fast. Vi må omgående have en hastelovgivning - uden ekstra tilbehør, uden små simple ændringer, ingen smarte tricks - af den type, som jeg har foreslået. Det må sættes i værk i løbet af september måned. Det må håndteres som hastelovgivning og være prioriteret som sådan af begge Kongressens kamre. Der må være en veto-sikker vedtagelse i begge Kongressens kamre. Både demokrater og republikanere må mobilisere sammen uden forskelsbehandling. Der er ingen, der ønsker at skære halsen over på de andre; vi forsøger at redde nationen. Og det må være den måde vi gør det på. Det skal gøres.

Og *I* er afgørende i denne proces. I må organisere folk til at forstå det. Glem alt vrøvleriet. Forsøg ikke at komme op med et kompliceret reklametrick. Forsøg ikke at lave boligreform. Forsøg ikke at justere ejendoms lånene. Gør *intet* af den slags. Det ville være absolut tåbeligt under de nuværende omstændigheder.

Det eneste, du yderligere kan gøre, er at sørge for, at vicepræsidenten bliver afsat. Vi kan ikke afsætte præsidenten og vicepræsidenten samtidigt, og vi ønsker ikke, at vicepræsidenten bliver præsident. Derfor må vi droppe **Cheney**. Det kan ske, hvis tilstrækkelig mange demokrater og republikanere, i særdeleshed deres repræsentanter i Kongressen, beslutter sig for at gøre det. Det kan gøres. *Lad os gøre det*. Og lad os få Cheney smidt ud og gå videre med den reform, jeg foreslår.

Det vil sige, at ingen boligejer, der er beskyttet af staten, vil blive sat ud af sit hjem, og at ingen bank eller sparekasse, hverken en landsdækkende bank eller en lokalbank, vil blive lukket. Det betyder også, at vi ikke kan acceptere, at værdifulde ressourcer bliver brugt til at redde andre uregulerede finansinstitutioner. *Hedgefondene skal væk*. Jo før de forsvinder, jo før de går bankerot, desto bedre for os alle sammen.

For vi bliver nødt til at genopbygge økonomien, inklusive vor fysiske økonomi. Vi skal have vore industrier tilbage. Vi skal have vore landbrug tilbage, og vi skal få vores infrastruktur til at fungere. Vi vil genvinde vores værdighed og indtage vores plads som en respekteret leder blandt verdenssamfundets nationer. Og det er det, vi må gøre.

Ingen hokus pokus, ingen tricks, ingen udflugter. Tilbage til det grundlæggende. *Tænk som FDR* [præsident **Franklin D. Roosevelt**]. Gå i gang allerede her i september måned. Få Kongressen til at vedtage denne type lovgivning, som bygger en beskyttende brandmur for alle vigtige banker, både på delstatsniveau og nationalt. Ligegyldigt hvad de finansielle problemer måtte være, så vil vi sørge for, at de kan forblive åbne. Og vi sikrer dem statens beskyttelse.

Vi udstrækker den statslige beskyttelse til alle husejere, som trues med at blive sat på gaden. De vil ikke blive sat ud. Delstaterne vil hjælpe centralregeringen med det. Dvs. delstaterne vil være den administrative arm, som finder de mennesker, der behøver beskyttelse, og sørger for, at de modtager den. Men staterne vil handle gennem guvernørembedet på basis af en national lov. Det er sådan, vi får arbejdet gjort.

Lav ikke nogen abekattestreger. Glem de smarte tricks. Vi må redde nationen. Hvis vi i løbet af september får gennemført den type indgreb, jeg har foreslået, som hastelovgivning, så har vi en brandmur, der kan beskytte USA imod ødelæggelse. Hvis vi ikke gør det, får vi måske en situation, der ikke længere kan reddes.

Så lad os være patrioter. Lad os hverken være republikanere eller demokrater netop nu. Lad os være patrioter - lad os redde nationen. Lad os bygge en brandmur, der kan forhindre den største depression, vi nogen sinde har kendt.

Dette er Lyndon LaRouche: Tak.«

- Ved Schiller Instituttets anmodning om foretræde for Politisk-Økonomisk Udvalg i august 2007 blev augustnummeret af Prometheus med yderligere dækning af finanskrisen sendt med.

Schiller Instituttet

Sankt Knuds Vej 11 kld. tv., 1903 Frederiksberg, tlf.: 35 43 00 33, fax: 35 43 87 57, www.schillerinstitut.dk, si@schillerinstitut.dk

Opfordring fra Ad Hoc-komiteen for et Nyt Bretton Woods:

Verden behøver et nyt Bretton Woods-finanssystem!

I 1997, 2000 og 2006 krævede tusinder af fremtrædende personligheder fra hele verden, deriblandt tidligere statschefer, parlamentsmedlemmer, fagforeningsfolk, erhvervsdrivende, borgerretsforkæmpere, kirkerepræsentanter, militærfolk m.fl., en reorganisering af verdens finanssystem. I fortsættelse af disse tidligere opfordringer har den internationale formand for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, forfattet denne nye appel, som Schiller Instituttet cirkulerer verden rundt. Den vil blive offentliggjort sammen med underskrivernes navne på internettet og i forskellige aviser, og vil blive fremlagt for Den amerikanske Kongres og verdens parlamenter.

Sammenbruddet af verdens finanssystem er i fuld gang. Korthuset af »kreative finansinstrumenter«, som Alan Greenspan har kaldt de forskellige finansderivater, er ved at bryde sammen, udløst af, men ikke forårsaget af, sammenbruddet i markedet for andenrangs boliglån i USA (subprime loans) og ophøret af den inflationære »yen carry trade« i Japan. Da opkøbsmanien fra hedge- og kapitalfonde er steget kraftigt og i de seneste år og måneder har ført til stadig vildere røvertogter, bliver de investeringsbanker, der har finansieret størstedelen af disse overtagelser, nu siddende tilbage med værdiløse kreditter. Stadig flere investorer i amerikanske ejendoms lån vil gå bankerot, flere banker vil blive suget ind i kreditkrisens malstrøm. I USA er der nu udestående ejendoms lån på næsten ti tusinde milliarder dollars, hvoraf en tredjedel har dårlig sikkerhed. I Tyskland har eksemplerne med IKB-banken og WestLB vist, at bestyrelserne har svært ved at indrømme størrelsen af deres tab.

Myten om at centralbankerne har uendelig mange muligheder for endnu en gang at udskyde et krak, er bristet: De befinder sig nu mellem Skylla, at hæve renten for at bekæmpe inflationen, som er trængende nødvendigt med tanke på den tydelige inflation i næringsmidler, råstoffer og olie, men som vil medføre, at boblerne, som f.eks. det amerikanske boliglånsmarked etc., vil briste hurtigere, og Karybdis, en kreditkrise, udløst af et »reversed leverage« (gearret) kollaps. Når centralbankerne forsøger at forhindre en kædereaktion gennem at indsprøjte trecifrede milliardbeløb i likviditet, som det skete i løbet af blot 24 timer i anden uge af august, betyder det bare, at det vil skabe en hyperinflation som i Weimar-Tyskland 1923 – men denne gang ikke i et enkelt land men på verdensplan.

Det er et dilemma, hvor der ikke er nogen udvej: Systemet er færdigt.

Det truer med at få katastrofale konsekvenser for verdensbefolkningen. Når staterne ikke længere kan finansiere deres udgifter truer samfundet med at forfalde i kaos. Den såkaldte globaliseringsmodel er i dag ligeså bankerot, som det kommunistiske system var det i 1989-91. Alle principper der er forbundet med globaliseringen, som »outsourcing«, dvs. at overflytte højt kvalificerede arbejdspladser til lande med lavtlønsproduktion, ideen om »shareholder value«, penge skaber penge, »just in time«-produktion, »benchmarking« osv. vil blive udrangeret. Tilstanden i G7-landenes kollapsende infrastruktur er det bedste bevis for at de utøjlede frie markeds kræfter har spillet fallit.

For at beskytte befolkningen imod de utålelige skader et ukontrolleret kollaps af verdens finanssystem truer med at udløse, kræver vi, de undertegnede, en omgående indkaldelse af en nødkonference, som må vedtage en ny global finansstruktur i tradition med det Bretton Woods-system fra 1944, som blev iværksat af Franklin D. Roosevelt.

Vi, de nedenstående underskrivere, henviser desuden til, at Italiens parlament har taget Lyndon LaRouches forslag op, og i en resolution, dateret den 6. april 2005, opfordret den italienske regering til at tage initiativ til at få samlet »en international konference, på stats- og regeringsniveau, med det formål globalt at fastlægge et nyt og mere retfærdigt finans- og betalingsystem.«

En sådan gennemgribende reorganisering er endnu mere påkrævet i dag, end den var dengang, men mulighederne for at føre den ud i livet er også vokset tilsvarende. Det skyldes en af historiens ironier: Da Sovjetunionen begyndte at gå i opløsning i 1991, besluttede den daværende præsident George Bushs neokonservative regering at omdanne den amerikanske republik til et imperium i henhold til »Projektet for et Nyt Amerikanske Århundrede«. Denne »magtdoktrin« hvilede på en hensigtser-

klæring om, at intet enkelt land, eller gruppe af lande, skulle få lov til at true USA's dominerende stilling, hverken politisk, økonomisk eller militært.

Men nu har de neokonservative i Bush/Cheney-regeringen, med deres amerikanske enegang og en sikkerhedspolitik baseret på præventiv krigsførelse og regimeskifter, fremtvunget og fremskyndet et øget politisk samarbejde blandt landene i Eurasien og i Latinamerika, et samarbejde det ellers ville have taget årtier at opbygge. En lang række statsoverhoveder fra betydningsfulde lande har gjort det klart, at de har besluttet at forsvare deres befolkningers almene vel imod de overgreb, som finansinstitutionerne begår i globaliseringens hellige navn. Derfor er chancerne for at få spørgsmålet om en ny økonomisk verdensorden på dagsordenen større end nogensinde.

Det ville dog være en farlig illusion at tro, at man kunne gennemføre en effektiv reorganisering af verdens bankerotte finanssystem udenom, eller imod, USA. Derfor erklærer vi, de nedenstående underskrivere, os som tilhængere af et samarbejde med det »virkelige« USA, der er i Den amerikanske Revolutions og Uafhængighedserklæringens tradition, det USA, som er forbundet til navne som Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og Martin Luther King, og som i dag er inspireret af Lyndon LaRouche. USA må og skal tage del i et nyt principfællesskab blandt suveræne republikker, som alle er forbundet gennem deres fælles ansvar for menneskeheden.

For at rette op på de fejltrin, som har været resultatet af de seneste 40 års paradigmeskifte, frem for alt siden præsident Richard Nixons afskaffelse af fastkurssystemet i 1971, som efter Sovjetunionens opløsning ledte til en uhæmmet globalisering og vore dages brutale »gribbekapitalisme«, må vi gennemføre følgende politiske tiltag.

Konferencen for et Nyt Bretton Woods må således vedtage:

- 1) Verdens nuværende finanssystem må erklæres håbløst bankerot og erstattes af et nyt.
- 2) Et fastkursvalutasystem må umiddelbart gennemføres.
- 3) Forbud imod derivatspekulation gennem en aftale blandt regeringerne.
- 4) Iværksættelsen af en omfattende reorganisering og eventuelt afskrivning af den internationale gældsbyrde.
- 5) Etableringen af nye kreditlinier ved hjælp af udstedelsen af statskreditter, som foreskrevet af Alexander Hamilton i Det amerikanske Systems tradition, hvilket vil gøre fuld produktiv beskæftigelse mulig gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og teknologisk genopbygning.
- 6) Fuld udbygning af Den eurasiske Landbro, fundamentet for en genopbygning af verdensøkonomien, der ikke alene vil være en vision for skabelsen af økonomiske mirakler, men også blive en fredsskabende struktur for det 21. århundrede.
- 7) En ny fredstraktat, i ånden fra »Den westfalske Fred« 1648, der garanterer alle nationers adgang til og udvikling af råstoffer over de næste 50 år eller mere.

Vi, de nedenstående underskrivere, er alle af den overbevisning, at »globaliseringen« med dens brutale gribbekapitalisme økonomisk, finansielt og moralsk har spillet fallit. I dens sted må vi atter sætte mennesket i centrum, og økonomien må først og fremmest tjene det almene vel. En ny økonomisk verdensorden må garantere hele menneskehedens umistelige rettigheder overalt på denne planet.

Helga Zepp-LaRouche, partiformand for BüSo, stifter og international præsident for Schiller Institutet, 12. august 2007.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

Jeg støtter den ovenstående appel for et nyt Bretton Woods med min underskrift.

Navn _____

Titel, embede, organisation _____

Adresse _____

Telefon _____

Send venligst til Schiller Institutet, Sankt Knuds Vej 11 kld. tv., 1903 Frederiksberg eller si@schillerinstitut.dk

The USA & China

by Lyndon H. LaRouche, Jr.

These remarks were presented by Lyndon LaRouche, and translated into Chinese, for a conference titled, "Forum on the U.S.-China Relationship and the Peaceful Reunification of China," sponsored by the Institute of Sino Strategic Studies, which took place in Los Angeles on Nov. 24.

He was introduced by Dr. Wenji Victor Chang.

We're so fortunate to have Mr. Lyndon LaRouche to talk to us today. Mr. LaRouche is a well-known—should I say, just about everything: He's a historian, he's a philosopher, he's an economist, and he's a scientist. He's a political activist. And above all, he's a great figure.

I met Mr. LaRouche five years ago at a similar conference in Whittier, California [see EIR, Aug. 30 2002]. His talk made me think for a long time. And when I learned that Lyn was coming to L.A. again, I went on the website to try to get more about it. There's so many articles about Lyndon, but the common denominator is, just like what I just said: He's all these things. It just seems he has succeeded in just about every endeavor he has undertaken—except that he didn't win the Presidency. Had he been successful in that respect, I know, we would have all lived in a different world today.

Without further ado, may I give you Mr. Lyndon LaRouche.

LaRouche: As I reported in an international webcast, broadcast from Washington, D.C. on July 25th this year, the present world monetary-financial system has entered the most deadly crisis of recent centuries. At that time, I emphasized two things about that forecast: that the end of the present world monetary-financial system were inevitable, *unless* that system were replaced by a new world system during a relatively brief, remaining time available.

Since that time, evidence bearing on all relevant leading developments from around the world, has confirmed the essential accuracy of my July 25th forecast on all relevant points. Since that time, nothing visible has been actually been done by any government to change the present world system in ways which would tend to solve this crisis. For example, every action taken, since that date, by the U.S. Federal government and the U.S. Federal Reserve System, has been an intrinsically tragic mistake. So far, every reaction of the governments of the U.S.A., and of western and central Europe, in particular, to deal with their crisis, has been worse than a failure. The crisis has an inherently hyperinflationary form which should remind us of developments like those of 1923 Weimar Germany, but, this time, on a world scale.

However, we must not ignore the crucially relevant fact, that any monetary-financial system, when considered by itself, is, essentially, only the equivalent of a "paper system." Fortunately, monetary-financial systems can be replaced. In the long term, *it is the choice of the ruling form of social system on which the design of the physical economy is based, which is essential.*

When we take into account the knowledge which we have available to us today, the following rule applies: whenever a powerful combination of national governments can arrive at a suitable agreement to change a failed financial-monetary system, a solution for any modern financial crisis can be found.

Therefore, my leading point in this report today, is that: Specifically, were the government of the U.S.A. to propose cooperation on a suitable reform, to an initial sponsoring group made up of the governments of the U.S.A., Russia, China, and India, it would be possible to bring the present international crisis under control, and, therefore, to rally a majority of the world's nations to join in measures which would stabilize the world system, and provide the foundation for a general economic recovery.

The last general recovery of the economy of the U.S.A. and western and central Europe, was initiated within the United States under President Franklin Roosevelt. The death of President Roosevelt was a great loss to

humanity; but, despite his death, although the policy-changes made under his successor were, generally, a big mistake, the U.S.A. economy continued to prosper under the continued benefit of the then deceased President Roosevelt's policies until the assassination of President John F. Kennedy on November 22, 1963 (despite the bad policies introduced under President Truman).

The effects of the 1964 U.S. entry into the long war in Indo-China, like the more recent, very foolish wars which were launched by the Tony Blair and George W. Bush governments of the United Kingdom and the U.S.A., have led, successively, into the wrecking of the international monetary system in August 1971, and a general physical-economic decline in the economies of Europe and the Americas. This decline over, approximately, the 1968-2007 interval, has led into the consistently worsening physical-economic situation in those nations up to the present time.

The decline in those economies of Europe and the Americas, has had many contributing causes, but it was chiefly the result of the introduction, beginning 1971-1972, of a *presently continuing, ruinous, pro-Malthusian type of global floating-exchange-rate monetary system*. Despite some important trends for improvements in some leading national economies in Asia, the per-capita level of net physical-economic strength in the world as a whole has collapsed.

Thus, despite the improvements for a significant portion of the total economy in some leading nations of Asia, the deficit in development for the largest fraction of the populations is critical, at the same time that the productive powers of labor in western and central Europe, and in North America, continue to collapse catastrophically. Therefore, the needed development in even progressive economies in Asia, requires a mobilization of the physical capital and technology needed to raise the level of basic economic infrastructure and physical productivity throughout Asia and Africa, and also in the dangerously decadent, present form of the national economies of western and central Europe and of the Americas.

The most crucial among the urgently required actions to be taken jointly a group of nations led by the U.S.A., Russia, China, and India, are the following.

1. The present world monetary-financial system must be placed in a prevalent, juridical status of reorganization in bankruptcy.

This means that: As provided by the U.S.A.'s Federal Constitution, all central banking heretofore independent of sovereign governments, are placed under the sovereign powers of the relevant constitutional government.

This means that: The government, through an institution equivalent in authority to the constitutional design for a Federal Treasury Department elaborated by U.S. Treasury Secretary Alexander Hamilton, will assure that: *under rules for reorganization in bankruptcy, those payments authorized either specifically or categorically by the Federal authority will be treated in a normal fashion, as prior to placing the old monetary-financial system into receivership, but subject to supervision in the matter of regulating the retirement of outstanding capital-financial obligations.*

The included objective of these reforms of a system in bankruptcy, is to maintain, and to elevate the level of existing essential levels of employment, payment of ordinary pensions, and so forth, and production of essential goods and services, this with a view to accelerating rates of growth of net physical output, per-capita, and per-square-kilometer productivity of the economy.

2. The physical-economic recovery and net growth of these economies, per capita and per square kilometer of total territory, requires an emphasis on the application of physical improvements in basic economic infrastructure, and the use of capital-intensive investments in basic economic infrastructure as the physical-economic driver for the other forms of production in the economy.
3. The success of such intentions by governments, and others, demands a fixed-exchange-rate system not much unlike the design for the Bretton Woods fixed-exchange-rate system under President Franklin Roosevelt.

In other words, the needed reforms must be premised on the equivalent of a pervasive science-driver policy for the economies and territories as a whole.

Science & Raw Materials

The possibility of success for such required programs, depends to a very large degree on two global considerations, considerations which bear on each part of the world, and the world's necessary development viewed as a whole. 1) The first, *is development and refinement of raw materials supplies.* 2) The second *is science as defined in terms of fundamental, universal physical principles.* The two are functionally inseparable: *there can not be sustained development of needed raw materials supplies without emphasis in fundamental physical-scientific progress measurable in terms of characteristic energy-flux density of modes of production.*

The realization of those crucial objectives demands a clearly defined shift from what has been, hitherto, the strategic advantage of maritime powers over the quality of power of continental interiors. For most of a period reaching as far back into the times prior to the last glaciation in the northern regions of the northern hemisphere, ocean-going and related development of maritime power has been economically and strategically at a great advantage over the economies of inland habitations. This began to be changed with the so-called "geopolitical" implications of the appearance of the transcontinental railways of the U.S.A. Since that time, the related clash of maritime powers, such as those of the British Empire, with the nations and peoples of continental Eurasia and the U.S.A. had been dominated, strategically, by the challenge to this domination, which had been represented by the victory of President Abraham's U.S.A. That victory had been the root of the reaction against the U.S. success, a reaction reflected as Prince of Wales Edward Albert's launching of the 1895-1945 war of Japan against China, and by those related imperialist wars of the 1905-1945 interval, which illustrate the challenge which continues in either similar or relevant other expressions still today.

As in the case of China, the elevation of the conditions of life of the entire population of China (and, also, relevant other nations), demands a scientifically very advanced approach to development of raw materials supplies in presently poorly developed northern Eurasian territories. Improvements of management of water supplies throughout Eurasia, extended and qualitatively improved forms of global (e.g., transcontinental/intercontinental) transport systems, and "crash program" qualities of emphasis of both power supplies and production technologies based upon nuclear-fission and thermonuclear-fusion modalities, are now indispensable.

This urgently needed transformation of policies within the Eurasian territories and beyond, is beyond the present resources of Asian nations by themselves. Western and central Europe, for example, must be mobilized to earn their livelihoods by producing an immense volume of physical products of very advanced technologies as supplements needed for the appetites of the densely populated regions of Asia.

For example, the potential for such developments is illustrated by the present implications of the reopening of the rail-systems leading from Korea as a whole, into China and Russia. The implicit common physical-economic interest of Japan, Korea, China, and Russia (among others) in this opening up of systems in North and East Asia, are to be regarded as one of the presently great opportunities for the benefit of humanity.

The Obstacle to Sanity

Today, the world as a whole is menaced by a kind of threat to the continued existence of civilization, which is to be remembered from what became known as the "New Dark Age" of Europe's mid-Fourteenth Century. Then, as in places such as Southwest Asia now, civilization is destroying itself through the predatory actions of a reigning social class of predatory financiers, financiers, like those of the Lombard bankers of the Fourteenth Century, who used the financial profits taken from the financing of wars, as in Southwest Asia now, as a mode of financier life.

These predatory descendants of the Venetian financier tradition of Europe's so-called "Middle Ages," have created vast amounts of accumulated purely fictitious financial gains from predatory speculation. These

accumulations have reached levels at which the entire financial bubble created in this mode is now collapsing in a way which mimics the experience of Weimar Germany during the latter half of 1923.

These financier interests, are not merely predatory, but have entrenched themselves as a powerful, controlling interest over the governments and leading political parties of leading nations. As a result, there is presently, an existential clash of the appetites of that class of predatory financier interest with the most vital interests of not only the majority of the population within nations, such as the U.S.A., but the very continued existence of anything resembling a reasonable order throughout our planet.

That medieval legacy of predatory power of usury has gained such power that it can not be defeated except through a concert of clearly defined, mutual self-interest among a combination of powerful nation-states.

That is the common interest which we in the U.S.A. and China, share at this juncture. That is the crucial importance of those within the U.S.A. who typify that common interest of the people of the U.S.A. and Asia. It is our awareness of this common interest, which is therefore a crucial factor in world history at this juncture.

Dialogue with LaRouche After His Presentation on U.S.-China Relations And China Reunification

Los Angeles, Nov. 24, 2007

Here is the dialogue with Lyndon LaRouche, following his keynote "The United States and China" to the Forum on the U.S.-China Relationship and the Peaceful Reunification of China, sponsored by the Institute of Sino Strategic Studies, in Los Angeles on Nov. 24. [Note, parts of the questions were inaudible on the taping; better editing will be forthcoming].

Moderator: Do you mind answering some questions?

LaRouche: Oh sure.

Moderator: Are there any questions?

Q: ... I admire Lyndon LaRouche very much, and I have admired him for a long time. Now I have question concerning, from the point of U.S.-China economical relation evolving, we know in the United States there are so many, many [inaudible], many parts are made in China, through their hard labor, and leading to damages of the environment and the character of wealth. United States' corporation at the upper level are profit so much of this process. And this process help United States [inaudible] situation so much.

My question is: [inaudible] answer that as specifically as possible, is, is there any force in the world— [inaudible], government, among the people, governors—is there any force in the world can stop this process?

LaRouche: The point is, this—yes, this is something I've concentrated on a great deal. You have in China, you have a mass of dollar obligations, which are held by China. These dollar obligations are important to the people of China, for investment in infrastructure. People talk about environmentalism: This is nonsense talk. Yes, if you do not develop infrastructure, you have an environmental problem. If you do not develop water systems, if you do not develop improved systems against contamination, to clean the air, to clean the water: If you do not do these things, you will have a problem! Therefore, the capital for transportation systems, for water systems, for power systems, and so forth, is essential to the people of China, without which the interior areas of China can not be developed, and the coastal areas can not be cleaned up of this smog. Hmm? Therefore, it's important that China have the use of its dollar holdings, to purchase assistance, in terms of capital goods, for these missions. If the dollar collapses in value, and the Chinese currency collapses as a result, then the Chinese people are cheated of their possibility of a good future.

Therefore, the solution is, is to take the advantage that the United States government is going to become terrified in the coming weeks. Because the U.S. dollar and the U.S. economy is now in the process *disintegrating!* And that will become apparent to everybody in a short period of time. The great asset that the United States has, is China: Because China has become the leading trading partner for the United States, and the ability to maintain the economy of China, is to get the economy of the United States to fix its value, and to get back to increasing its exports into China!

A stabilized relationship on this basis, between China and the United States, would change the world! Every part of the world would have to cooperate. They would have no choice. Because the *whole world* is bankrupt, not just the United States, the entire world system is bankrupt. Money, today, is not worth anything! You think it's worth something, but it's not—you'll find out tomorrow, it's not worth anything. The collapse of the housing crisis, the collapse of the banks—*every bank of the United States, major bank, is bankrupt—* hopelessly so—not just Citibank. They're all bankrupt! The U.S. is bankrupt! The Federal Reserve System is bankrupt!

The U.S. dollar is fictitious, there's no backing for it. We've been printing dollar obligations all over the world, and there's nothing to substantiate it. This has been a criminal insanity.

So therefore, what do you do?

Well, very simply: The government of China and United States, assuming the United States government is going to be *increasingly terrified*, every person in the Senate who voted against China, is in trouble right now, politically, when they come to back to office, because the U.S. economy is collapsing: Therefore, the solution is, if the United States and China negotiate a treaty agreement, to fix the value of yuan and the dollar, now, as a fixed-exchange-rate system, every leading economy in the world will have to join. If we go to a fixed-exchange-rate system, shut down all so-called central banking systems, because they're all bankrupt—the British are bankrupt, hopelessly bankrupt. The Bank of England is bankrupt, the whole system is bankrupt! The Queen's personal bank, Coutts, and the Bank of Scotland are bankrupt. Every country in western Europe is bankrupt, hopelessly so.

So they have no choice: The world is bankrupt in financial terms. The only thing we can do, is get agreements among governments, to return to a *fixed-exchange-rate system* of the type of that Roosevelt created during the end of the 1940s.

Then we say, we freeze everything. We have national banking systems in every country, because you have bankrupt systems—you can not have the money running free, you have to have regulated systems: national banking systems. And you negotiate long-term treaty agreements, of a 25- to 50-year duration, as packages among countries. And that way, we can get out of it.

We are going to wipe out many claims to dollars. We're going to wipe them from the books, or they'll wipe themselves from the books. We will simply say, "We're going to pay the essentials, and the other debts are going to be frozen, until we investigate them." We're going to have an operating economy.

But the key thing here, is the interdependency of China on the United States, and the United States on China, is such, that the Chinese economy would suffer, internally, from a lack of development if these dollars, if these claims were devalued. The United States would collapse without China as a market. *Therefore, these two nations need each other.* They are prisoners locked as in a marriage that can not be broken. And they have to legalize the marriage.

Q: I have a very crucial question to ask. My question is how do you promote, most emphatically, how do you promote and convince the government or either any parties to adopt to your idea, your philosophy, and your perspective on that strategy? Or the people of the United States?

LaRouche: Well, the people in the United States are suffering. They're suffering—the people of the United States have a 10% popularity for the present Democratic Party leadership. The people of the United States have contempt for the Congress, where they did not have contempt last November, a year ago. The people of the United States do not like what the Congress is failing to do right now, with the housing crisis. And the

housing crisis is not only a housing crisis—that's a lie. It's a banking crisis: The institutions of government and every bank are in crisis. The people of the United States have interests, such as housing, such jobs, such as health-care, things which they're now *losing*! The people of the United States are ready to revolt—maybe not tomorrow, but two days from now, or three days from now.

Therefore, you go to the Congress. Now, I have many friends in the Congress—they're cowardly friends, but they're friends. And in the institutions of government, in the professionals in government, you have a better quality than you do, actually in the elected officials, in many of them: They understand these kinds of problems. You have to break the will—.

Let me speak very frankly: You have, out here, you have a predator who controls the Speaker of the House, is controlled by a fascist banker, Felix Rohatyn. Who also control Senator Feinstein from out here, which is what many of the politics in California suffer from. And good Democrats are afraid to act politically, because of the control exerted by these forces, which are actually fascist forces, like Felix Rohatyn, the man who helped put Pinochet in power in Chile! He was part of the administration. And George Shultz, who is no better, was also part of it.

So the question is, as I said, here today: You have a powerful financier interest, which is a predatory financier interest, which is fascist, in point of fact. Just as fascist as Hitler. They don't yet have the dictatorship Hitler had, but they have the same direction of thinking.

The power lies with the people. The problem is, that the lower 80% of family-income brackets of the people of the United States have been for over two, three decades, they've been shut off from real access to their government, as their government. Now, they're losing their housing, they're losing their employment, they're losing everything; they're losing their health-care, they're losing their pensions. They want an answer! We can provide answers, and I find that our going directly to the people on the state level, and the county level, the county politicians, the elected ones, the state officials—you get a response there, you don't get in the Congress now, which is controlled by—the Senate and the House are totally controlled under the predatory enemies. So therefore, it's a matter of power: The system is collapsing, the leading power in the world that controls the world is losing power. Those in powerful positions in elected office, are losing power, especially at the Federal level.

So therefore, if we mobilize the people at the base, that is, on the state level or the county level, find officials who are honest and who are responsive, we can get a change. We're on the verge of the greatest change in modern history, either for the worst or for the better. And what we do in organizing the base of the population is going to determine that.

If we get cooperation, in spirit, between the United States and China, among the people of the United States and China, the people of the United States and Russia, the people of the United States and India, and so forth, *then* we will find that we have power, in a time of crisis.

But this is crisis politics. And that's the only answer to your question: We're in crisis politics. Are we prepared in an understanding way, as to what we must do, practically, in these circumstances. We can win. If we don't win, we're not going to have much of a planet.

Q: You guys consider themselves to be a democratic country, and they believe themselves to be a responsible member of the international family. What do you think, Mr. LaRouche, about this Iraq and Afghanistan war, where the U.S. spends billions and billions in dollars, only those, people like Cheney benefitted from such a war? What do you think? That's number 1.

Number 2, about the environmental situation. U.S. is the largest CO2 producer in the world. And it's actually on an increase, the CO2 consumption [sic], and what do you think in that respect?

LaRouche: Well, let's take the second one first, because the first one has more substance to it.

The idea, the environmental rage associated with Al Gore, the former Vice President of the United States, spread among the people of the United States today, is a fraud. It's based on the shrinkage of the number of people with scientific qualifications in the leading population.

My generation, as you know, is the generation—I was born in 1922—we had some years ago, we had a science called the Fusion Energy Foundation. It was one of the leading scientific institutions in the United States, and was influential internationally. Then, we find, as that generation, my generation has died out, the younger generation, the generation that is now in power in Congress, between the ages of about 50 and 65 years of age, are scientifically incompetent and inert. And they appeal to a similar stratum in their own age-group in the population, which is similarly anti-scientific inert. These are the 68ers, and they have a 68er ideology, which is against science, and which is against progress, it's against agriculture, it's against industry, it's against blue collar. And this is part of our acute problem.

Now, there is no scientific competence behind what Al Gore says: It's a fraud. His famous address, television address, it contains an absolute scientific fraud. This is nothing but Malthusianism! It's the same kind of thing, of reduction of population through starvation and similar types. This is a complete fraud: This is the enemy of civilization. And I think Bill Clinton, as President, has recognized by now, that Al Gore was no friend of his, as President. He was a nuisance; he's a right-wing fascist, and he should be exposed as that. He eats too much, among other things. Maybe we would have less problems!

But the thing on the actuality of this: Most of the heat in the entire Solar System comes from only one source, the Sun. The idea that carbon has something to do with heating is *nonsense!* If you take all—cut down the carbon, what you'll do, is you're going to increase the heat! By converting to methods which use biological materials instead of other kinds of materials for power. Because if you take a beam of sunlight, and you inject it into agriculture, or the forests, by the magic of chlorophyll, you transform solar radiation into viable, living biomass. This transformation by chlorophyll, lowers the temperature of the planet, through this growth.

Whereas if you allow this sunlight to just float around there, or use these methods that he talks about, the environmentalists talk about, you will actually *raise* the temperature, by having less development.

So what we need, is a high-technology.

Now, back to the question of the war. The war policy is related. The war policies come largely from Britain, because the United States under the present President is simply controlled by largely international British financier interests. And the problem is, as has often been the case in our past history, that the United States has been controlled from the top by alien interests from outside the country, usually associated with the dirty side of finance—as is the case, in this case.

The policy we're dealing with, is that for a long time, there's been a policy called the "Revolution in Military Affairs." This was denounced by President Eisenhower, in his outgoing speech, as President, and it came from a certain section of what he called "the military-industrial complex." The idea was to get rid of regular armies, regular military forces of the United States, and introduce privately funded warfare, and private wars, of the type like the British East India Company used to run, in the world of the 19th century, and still runs today.

The policy behind these wars, in Southeast Asia, and more recently in Southwest Asia all come from London. Dick Cheney, for example, his career was made by the British interests which are behind Tony Blair, the Prime Minister. We got into a war in the 1960s, in Vietnam, it was fraud. It was voted by a fraud, under the terror conditions, arising out of the assassination of President Kennedy. The war in Indo-China was that.

The subsequent wars we've gone into, are all the same thing. This war was started by fraud, it was initiated by the British. I was involved personally in fighting against this thing; I was personally victimized on this thing. This came from London, and Cheney and his wife are instruments of London. And also there are other people in the United States, like Rohatyn and like George Shultz, and so forth, who are essentially more British than they are American.

And you know what the President is—he's a piece of waste material, politically. He has no control over his own government. He's an idiot, he's a mental case, and he was put in there because he was a mental case, that would enable other people to control him.

So you're right, this is evil. We have to stop it. It has to be stopped. We can stop it. And the way to stop it is very simple: If we build, in the context of what I already said: If we build cooperation among the United States, Russia, China, and India, we have a combination of power, which would be the most powerful combination of power on this planet. If those powers agree, on a common interest, *it will be realized*. The problem is, these nations *are divided against each other*, on one issue or another. If we can unite these nations, and others, around a combination of power which can change world policy, we can solve that problem.

In the case of the environment, the solution is: Go to high technology. More nuclear power, more high tech, more promotion of greening of the desert. All of these things, which will control the climate quite nicely. And scientists know how to do it. Unfortunately, we have people in government who are of an age-group that don't know what science is any more.

Moderator: Thank you very much.

LaRouche: Thank you.

Xinhuas dækning af Lyndon LaRouches tale i Los Angeles den 24. november 2007 til "Forum om relationerne mellem USA og Kina og en fredelige genforening af Kina:

"USA og Kina bør samarbejde om at reformere verdens finanssystem, som nu er kommet ind i sin mest dødbringende krise i de seneste århundreder, sagde en berømt amerikansk økonom lørdag.

Det nuværende verdensomspændende valuta- og finanssystems er snart historie, med mindre systemet bliver erstattet af et nyt internationalt system i løbet af den relativt korte tid, der er tilbage" sagde Lyndon LaRouche ved en frokost på Forum om relationerne mellem USA og Kina og Kinas fredelige genforening.

LaRouche, der også er en kendt politisk aktivist, sagde at den nuværende internationale finansielle krise kun kan bringes under kontrol, hvis store lande som USA og Kina samarbejder.

"Når en kraftfuld kombination af nationale regeringer kan enes om en passende aftale for at forandre et fejlslagent valuta- og finanssystem, så kan der findes en løsning for enhver finansiell krise i nyere tid" sagde han.

Han sagde, at USA bør foreslå dannelsen af en sponsorerende startgruppe bestående af regeringerne fra USA, Kina, Rusland og Indien som derefter kan mobilisere flertallet af verdens lande til at stabilisere verdenssystemet.

LaRouche beklagede at alle fakta bekræfter den nuværende krise, særligt den amerikanske dollars kollaps overfor andre valutaer i den seneste tid, men at intet er blevet gjort af regeringer for at forandre verdens finanssystem, så problemet kan løses.

Forummet, der var arrangeret i fællesskab af flere lokale amerikanere med kinesisk baggrund, samlede næsten 100 regeringsrepræsentanter, forskere og aktivister fra USA og Kina som over to dage forventedes at diskutere spørgsmål vedrørende forholdet mellem USA og Kina og betydningen for Taiwan-spørgsmålet.

"Taiwan-spørgsmålet er stadig det mest ømtålelige nøglespørgsmål i forholdet mellem Kina og USA" sagde Zhang Yun, Kinas konsul til Los Angeles, da han talte tidligere ved forummets åbningsceremoni."

Erect a Firewall Now: Debt Is Not an Asset

by John Hoefle

"I don't know how the financial system is going to survive through October," Lyndon LaRouche commented on Aug. 31, after reviewing recent developments on the global financial front. We need to get the firewalls up fast to protect the population, he added.

The growth of the global financial system is premised upon a very simple fraud, namely the treatment of unpayable accumulated debts as assets. Those "assets" are then leveraged many times over, turning thousands into millions into billions into trillions of dollars of financial bets. With each passing year, the financial system gets further divorced from reality, further past the edge of the cliff.

Incurring debt can be useful, if the monies obtained by that debt are used to build up the productive capacity of a society, but when that debt becomes a substitute for productive activity, then it just makes the situation worse. That's the problem we face today. Since our economy operates upon borrowed money—households, businesses, and governments—every default carries the risk of triggering an avalanche of losses, and threatens to set off a chain reaction which will take down the system itself. Each loss brings us closer to that chain reaction, and the losses are coming fast.

Worse To Come

To keep their game going in recent years, the central banks increased the rate at which they were pumping money into the financial system. The rate of money being poured in was so great that the rate of the rate of increase in monetary emissions surpassed the rate of the rate of the growth of financial aggregates (the total of stocks, bonds, derivatives, etc.), creating hyperinflation of financial assets. We have long since passed the point where this is a debt problem which can be bailed out.

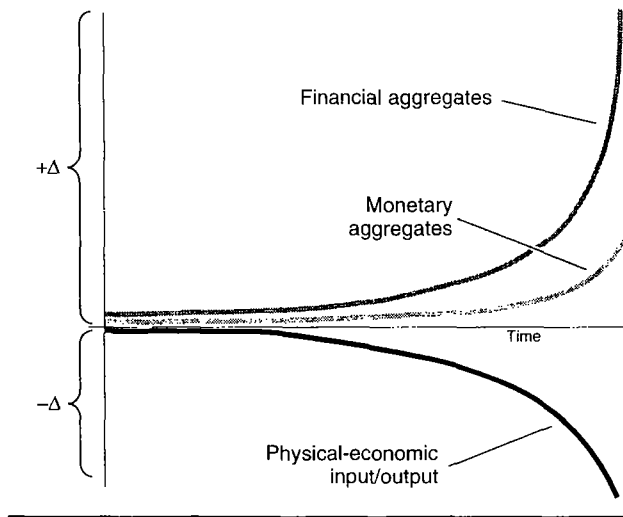
What is occurring can only be understood from the standpoint of LaRouche's Triple Curve pedagogy (Figures 1-2), with a decline in physical assets and hyperbolic growth in financial and monetary aggregates, not as separate developments, but as part of one continuous function. The more the physical economy is looted to provide assets for the bubble, the quicker the foundation upon which all the money and speculation erodes, in a self-feeding collapse. If you stop feeding the bubble, it collapses, and if you continue feeding it, it also collapses. Such concepts are well beyond the capabilities of Wall Street's algorithms.

When debts are treated as assets, the assets of the system become an enormous liability, and a bubble which is built on the leveraging of such worthless assets, will collapse in a reverse leverage chain reaction much faster than it was constructed. Each time an asset collapses, it increases the rate of collapse of other assets, and accelerates the rate of collapse of the system as a whole. During periods like the present, when nearly all of the speculators are trying to sell their risky assets and flee into the security of Treasuries, the value of the assets fall with each attempted sale. They are worthless if no one will buy them, and worthless even if someone does.

This collapse is playing out with different speeds in different countries, but all subsumed within an overall global decline in physical productivity and hyperinflationary increases in monetary and financial obligations. The rate of this collapse will increase hyperbolically, and the system will be gone by mid-October, LaRouche said. The explosions we are seeing now are mere grenades, with much larger ones to come. If the system hits a big landmine, it may not even make it to October. The greater the losses, the more unstable the system.

FIGURE 1

LaRouche's Typical Collapse Function

The only way to avoid a catastrophic explosion, LaRouche said, is to freeze the system, to put up firewalls to protect the population and the productive part of the economy, as outlined in his Homeowners and Bank Protection Act. The problem must be treated as a whole; trying to deal with selected aspects individually will solve nothing.

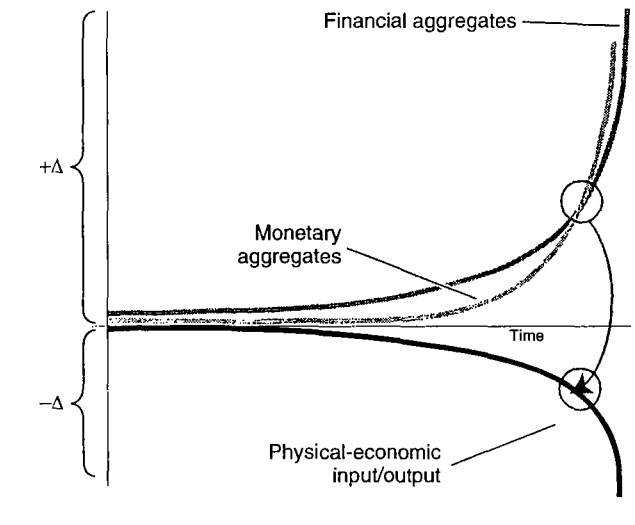
Economic Deficit

Since the economic and political policy shifts of the 1967-70 period, at the direction of the financial oligarchy, the United States has deliberately dismantled what was once the most powerful industrial machine in the world, backed by a society committed to scientific and technological development, and replaced it with an information and service economy based upon computers, services, and financial speculation. Under this regime, the incomes—in real terms—for most of the population began to decline, particularly for those people who lost their higher-paying industrial jobs; at the same time, the costs of living began to rise. To make up the difference, households began taking on debt, primarily via credit cards, car loans, and home mortgages. Businesses also escalated the use of borrowed money, via bank loans, commercial paper, and the bond markets. Debt became a way of life, slowly losing its stigma, and after a while, we were so hooked that we began to pretend that we were managing our debt, instead of our debt managing us.

This debt grew and grew, and began piling up in the banking system. The banks could only hold so much. Everyone understood that while individual debts could be paid, the total debt could not, so an elaborate system of rolling over old loans into new loans was established, and the banks began packaging this debt into securities and selling

FIGURE 2

The Collapse Reaches a Critical Point Of Instability

them to investors, in amounts never before seen. These securities might be based on debt that could never be paid, but in accounting terms, they still qualified as assets on the books of the investors, who then borrowed against them or turned them into other securities, which they could sell. Pretty soon, the values of all the securities, derivatives, and other bets dwarfed the amount of debt upon which they were nominally based, and far outpaced the value of the physical assets upon which the entire edifice rested. As this mess grew, it got pushed farther and farther off the balance sheets of the banks, into the off-balance-sheet netherworld of the derivatives markets and the hedge funds, operating through unregulated pirate coves like the City of London's Cayman Islands.

This speculative casino grew so large that it took over the global economy, and the more it grew, the more voracious its appetite for funds became. Real estate prices were pushed up in the United States, in Europe, Japan, and elsewhere to create new debt to feed the machine, vacuuming money out of households, businesses, and governments, sucking the real economy dry. Eventually, as had to happen, the casino got so big that there wasn't enough money to keep it going.

One of the key components of this bubble, the U.S. housing market, hit the wall in 2005. The rate of increase of home prices stalled, and began to fall to the point where many areas are now seeing not just a slowing rate of increase, but absolute decreases in housing prices. To try to keep the game going in the face of this decline, the financiers began loosening mortgage standards and relaxing loan terms, anything to

make a sale. This was not about selling homes, but about selling mortgages, keeping the money flowing into the casino. Houses, from the standpoint of the casino, were a byproduct of their debt-farming scheme.

Shock Waves

Since the global financial system is basically a giant pyramid scheme, which must grow lest it collapse, the shrinking of the money flow has triggered shock waves of losses reverberating through the system. As prices fall, those who bought at the peak of the market are the first to run into trouble, with mortgages worth more than their homes. Many of these buyers also had the loosey-goosey mortgages; some had adjustable-rate mortgages (ARMs), and are faced with escalating monthly mortgage payments even as their home values fall; other buyers lose their jobs or have health problems, and still others bought homes for speculative purposes. Whatever the reason, the defaults and foreclosures began, and continue to rise while prices fall, and that spells trouble for the trillions of dollars of financial paper based upon real estate values.

These defaults set off what has become known as the "subprime crisis," which is said to be the cause of our current turmoil. *If only the buyers had been more responsible, if only the subprime lenders had been less greedy, then we wouldn't have this "contagion" infecting an otherwise healthy system, we were told.* As cover stories go, it was pretty successful, pushed by the bankers and the media cartels.

Still, while a good cover story might shift the blame, it can't hide the losses, and the losses are growing day by day. Since assets these days are just someone else's debts, each default on a debt blows out someone's asset, and as the losses pile up, they trigger shock waves of defaults through the system. To make matters worse, there are trillions of dollars of leveraged assets in the system, the value of which depends upon rising real estate values. That is, they are perceived to have value based upon the expectation that you will be able to sell them to someone else for more than you paid for them. When prices stop rising, the game is over.

A good example of how this works begins with Bear Stearns, a leading subprime lender which poured billions of dollars of mortgage-backed securities and collateralized debt obligations into hedge funds it controlled, only to see those hedge funds blow up in mid-Summer. Merrill Lynch, which had loaned one of the funds some considerable amount, seized and tried to sell some of the fund's securities that had been pledged as collateral, but found it could only get some 50 cents on the dollar of face value, so it stopped the sale.

The implications of this failed sale are enormous, because it revealed publicly that the official valuations of the securities were fictitious. The scramble to cash in was on—and until LaRouche's approach is taken, it won't stop until we hit bottom.